

NOVA ГАЗЕТА

№8(413), Лютий 23, 2017, Нью-Йорк

№8(413), February 23, 2017, New York

ФОРУМ

**КОНФЕРЕНЦІЯ В МЮНХЕНІ:
РОЗМОВА ПРО НАЙПЕКУЧІШЕ** **СТОР. 4-5**

ЛЮДИНА І ЗАКОН

**ДИЛЕМА ФІРТАША: ТЮРМА В ІСПАНІЇ
ЧИ ҐРАТИ В США?** **СТОР. 6**

УГРОМАДІ

**BITTER HARVEST - ФІЛЬМ ПРО ГОЛОДО-
МОР ДЛЯ АМЕРИКАНЦІВ** **СТОР. 18**

ВІД ШТАТУ ДО ШТАТУ

**СЛІДАМИ ДЖЕКА ЛОНДОНА: МОРЯК
У СІДЛІ В ДОМІ ВОВКА** **СТОР. 20-21**

НОВА АДМІНІСТРАЦІЯ США - ЗА УКРАЇНУ!

СТОР. 5

**25 ЛЮТОГО - 130 РОКІВ
ВІД ДНЯ НАРОДЖЕННЯ
ЛЕСЯ КУРБАСА**

СТОР. 19

Семінарія св. Василя

у співпраці з

представляють:

ЛЕКЦІЇ З БІОЕТИКИ

9-12 березня 2017 року

Семінарія Св. Василя
195 Glenbrook Road
Stamford, CT 06902

Мета: програма дозволить зрозуміти цінність та гідність кожного людського життя від моменту зачаття до природної смерті. Основними темами обговорення будуть: репродуктивні технології, сурогатне материнство, аборт, трансплантація органів, паліативна опіка та евтаназія. Після завершення програми учасники зможуть дати моральну оцінку основних біоетичних проблем.

Для кого: медиків, юристів, психологів, душпастирів та всіх, хто цікавиться питаннями науки та етики

Сертифікат: Після завершення програми учасники зможуть отримати сертифікат Школи біоетики Українського Католицького Університету. Умовою отримання сертифікату є активна участь

Доповідачі:

о. Ігор Бойко, STD
ректор семінарії Святого Духа
Львів, Україна

Наталя Цюпка, STL
Український Католицький Університет
Львів, Україна

LECTURES IN BIOETHICS
St. Basil Seminary
MARCH 9 – 12, 2017

Name: _____
Address: _____
City: _____ State: _____ Zip Code: _____
Telephone: _____
E-mail: _____
Lectures fee: \$300.00 (includes room & board)
Amount Paid: _____
Form of Payment:
____ Cash ____ Check # _____ Date: _____
____ Credit Card
____ Visa or ____ MasterCard (accepted)
Account # _____
Exp. Date: ____/____/____
Signature: _____
Received by: _____

Please be so kind as to return this registration form no later than March 2, 2017 to V. Rev. Roman Malyarchuk, St. Basil Seminary, 195 Glenbrook Road, Stamford, CT 06902. Those who register and pay in advance will be assured participation in this program.

Навчальна програма складається із лекцій та практичного заняття:

1. Виникнення та розвиток біоетики;
2. Початок життя людини;
3. Хто є людський ембріон;
4. Пренатальне обстеження;
5. Аборт;
6. Репродуктивні технології;
7. Трансплантація органів;
8. Евтаназія;
9. Самогубство;
10. Розгляд практичних біомедичних кейсів.

Викладачі: о. Ігор Бойко, доктор морального богослов'я, ректор Львівської Духовної Семінарії Святого Духа, директор Школи біоетики УКУ; Наталя Цюпка, ліценціят морального богослов'я, менеджер з розвитку Школи біоетики УКУ.
<http://www.stbasilseminary.com/>

Детальна інформація за телефонами: 203-324-4578, 631-506-6260

65 рядків від редактора Доброго дня, шановні читачі!

З Відня надійшла неочікувана звістка – Вищий земельний суд австрійської столиці ухвалив рішення екстрадувати відомого українського олігарха Дмитра Фірташа до США, де проти нього порушено кримінальну справу за підкуп індійських владоможців у обмін на їхню підтримку апетитів Фірташа добувати в Індії титан, а потім за великі гроші продавати вже готову продукцію у США. Те, що в Україні називається «бізнесом», в Америці вважається тяжким кримінальним злочином, за скоєння якого можна «загермітувати» на нари років так на 50 з конфіскацією усього майна.

Рішення стало шоком і для олігарха, і для його іменитої команди захисту. Перед слуханням апеляції шанси Фірташа на перемогу австрійські юристи розцінювали як дуже високі. Мало що свідчило й про те, що цей день український олігарх завершить у в'язниці. Втім, одразу ж після завершення слухання поліцейські взяли його під руки й помістили до камери за ордером на арешт з Іспанії, яка обвинувачує Фірташа у злочинних оборудках на своїй території. Так що тепер Фірташ очікує, в якій в'язниці він сидітиме – американській чи іспанській?

Новина з Відня неабияким чином, як це не дивно, торкається й нашої громади. Стало очевидно, що деякі громадські лідери спокусилися на крадені гроші Фірташа й взяли в нього, скоївши моральний злочин, 2 мільйона доларів на зведення у Вашингтоні пам'ятника жертвам українського Голодомору 1932-1933 років. Тепер слідчі з Чикаго, куди, ймовірно, привезуть Фірташа, присіктиливо поцікавляться в нього про всі прибутки й видатки. Й він насамперед розповість про ці 2 мільйона, які витратив не на дорогі автомобілі й ще дорожчі подорожі, а на святу справу – пам'ятник жертвам Голодомору. От тільки «святою» вона виглядає лише для нього. Насправді ж, це наруга над пам'яттю тих, кого Сталін замордував кістлявою рукою штучного голоду, це плондрівання їхніх святих могили, бо не на вкрадені (причому від камарильї Путіна) гроші вони заслуговують пам'ятника.

Ані ті, хто із завидючими очима брав ці гроші, ані їхні рідні й близькі до того страхітливому Голодомору не мають жодного відношення. Їхні батьки й діди народилися й прожили 30-ті роки в Галичині, де Голодомору, на щастя, не було. Може, саме тому вони й не розуміють, чому брати гроші на пам'ятник жертвам сталінського голоду від таких, як Фірташ – це моральний злочин. Вони не відчують цієї трагедії на рівні власної душі. Бо це не їхнє особисте горе. І, навпаки, для мене, чий прагдід й багаторої іншіх рідних і близьких загинули в корчах від голоду в селі Красенькому на Вінничині, пам'ятник на гроші Фірташа – це особистий виклик і особиста образа від бездушних і байдужих людей.

Я вже не раз про це писав і знову й знову повторюю. Перебуваючи в Києві, ми з родиною пішли до музею жертвам Голодомору й розкрили Книгу пам'яті. Погортали й зупинилися на сторінці «Вінничина, Іллінецький район, село Красеньке». І раптом неначе струмом великої сили вдарило нас. На сторінці один за одним йшли прізвища жертв Голодомору. Але не різні прізвища, а одне й теж – Лабунський Іван, Лабунський Степан, Лабунська Мотря, Лабунська Ганна... І здавив горло спазм, сильно забилося серце, стало важко дихати, захотілося негайно вибігти на свіже повітря. Це ж мої рідні й близькі! Це ж мій викошений голодом рід!

Щось подібне пережили ми й тоді, коли дізналися, що люди, яким Голодомор не болить, взяли брудні гроші у Фірташа, аби звести у Вашингтоні пам'ятник й водити туди іноземні делегації, які нашу народну трагедію також не відчують на особистому рівні. Бо в братських могилах, які в ті страхітливі часи називали «білими» (їх закидували вапном, аби тіла замордованих швидко розклалися), не лежать ані їхні рідні, ані їхні близькі.

З пошаною до вас,
Валентин Лабунський —
головний редактор «Нової газети»

НАГОЛОСИ Й АКЦЕНТИ

Через місяць після інавгурації Дональда Трампа російська влада, нарешті, зрозуміла, що він є президентом США, а не помічником президента Росії.

14 лютого в Росії закінчилася трампоманія. Це сталося миттєво, з риданнями в подушку, переমেжованими глухими прокляттями та лайкою. Що сталося? Та нічого несподіваного. Прес-секретар Білого дому Шон Спайсер офіційно заявив, що президент США Дональд Трамп «очікує повернення Криму до складу України та деескалації ситуації на сході цієї країни». До цього моменту

Антитрампівська акція національно-визвольного руху Росії (НОД) у Москві

ДОНАЛЬД ТРАМП: ДРУГ ПУТІНА ЧИ ПРЕЗИДЕНТ АМЕРИКИ?

санкції з Росії, її компаній і громадян зняті не будуть. Ось так трохи більше ніж за три тижні після інавгурації Трампа російська владна тусовка дізналася: держава не належить обраному президенту США, це він належить державі. Очевидне в Америці – неймовірне в Росії.

Вперше в історії російська влада була так явно, так відверто включена у виборчу кампанію президента США. Чужі вибори захопили їх набагато більше, ніж свої власні, щиро й азартно. Створювалося враження, що Дональд Трамп є кандидатом у президенти США не від Республіканської партії, а від партії «Єдина Росія».

Рівень ненависті до Барака Обами (нині це поступово починає доходити до деяких голів у московському Кремлі, які були охоплені «запамороченням від успіхів») був такий, що в суттєвих деталях американського політичного устрою вже ніхто не хотів розбиратися – лише б прогнала кандидат від демократів Гіларі Клінтон.

Гіларі прогнала. Це важлива внутрішня подія для США, чому така бурхлива радість в Росії? Президент-та якої країни обрали американці?

Масштаб трампоманії в Росії був такий, що лідери російської пропагандистської індустрії публічно змагалися один з одним у нападах любові та поваги до «нашого Трампа» і «нарешті прозрілого» американського народу.

9 листопада 2016 року, на ранок після оголошення результатів американських президентських виборів, Маргарита Симонян, керівник флагмана російської пропаганди за кордоном Russia Today, що лише в 2016 році зжер 17 мільярдів рублів російських платників податків, написала в своєму Twitter: «Хочу сьогодні проїхатися Москвою з американським прапором у вікні автомобіля. Приєднуйтеся! Вони сьогодні заслужили».

Депутати Державної Думи Росії на пленарному засіданні стоячи вітали результати виборів президента США.

У Росії з'явилася величезна «трампопреса»: президента США з 20 січня по 20 лютого 2017 року згадали в більш ніж 202 тисячах матеріалів різних російських ЗМІ політичної й фінансово-економічної

спрямованості, у той час як Володимира Путіна – тільки в 147,7 тисячах матеріалів. Замкнув трійку лідерів російської преси экс-президент США Барак Обама, що залишив посаду, – він став героєм 61 155 тисяч матеріалів. Для порівняння: глава уряду Росії Дмитро Медведєв отримав усього 40,9 тисячі згадок.

Жоден з кандидатів у президенти США не отримував у російських ЗМІ таку публічну кампанію. З тону російських телеканалів неможливо було зрозуміти: чи то Дональда Трампа обрали президентом Росії, чи то Володимир Путін виграв вибори президента США.

Гнітюча картина. Вона нещадно показує, що в Росії немає реально-го, народного внутрішнього порядку денного – ані в президента, ані в уряду, ані у, відповідно, засобів масової інформації, що їх обслуговують.

Російська держава хворіє усіма комплексами СРСР, насамперед манією імперської величч. Її цікавить вплив на інші країни більше, ніж турбота про своїх громадян. Тому навіть у період економічної кризи й падіння доходів десятків мільйонів людей вона слідує принципу «гармати замість масла» (популярне пропагандистське гасло Третього рейху, до речі). Тому ось вже три роки в Росії щороку зростає бюджет війни й тане бюджет людського розвитку. А в умовах війни, в атмосфері фортеці в облозі головні успіхи – не всередині країни, головні успіхи – на фронті.

І ось він, небачений раніше американський трофей: Дональд Трамп, мрія російського правлячого угруповання, «наша людина в Білому домі»! Зараз заживемо, притиснемо Європу до нігтя, скасуємо санкції, поділимо сфери впливу, на пару будемо знищувати екологію. Ось зараз, зараз, з дня на день!

Дочекалися. Яка новина? Дональд Трамп виявився президентом США. Главою держави, яка ухвалила Акт Магнітського проти російських владних шахраїв, ввела санкції у зв'язку з приєднанням Криму до Росії, не підтримує «друга Башара Асада», який цілеспрямовано знищує власний народ. А президентом якої ще країни міг бути обраний Трамп?

Крим не наш, виявляється. Ось так сюрприз! А то ми не знали. Ор-

деноносний Рекс Тіллерсон, якого Путін свого часу нагородив орденом Дружби народів, похмуро радить своєму російському візаві Сергію Лаврову швидко подумати, як делікатно «відтиснути» з допомогою «зелених чоловічків» півострів Крим повернути назад Україні. Вимагає припинити вести неоголошену війну проти України на Донбасі. А трампівський міністр оборони колишній командувач американських морських піхотинців Джеймс Меттіс відкритим текстом заявляє, що Америка вибудовуватиме свої відносини з Росією «з позиції сили». Приїхали. Ті, хто стверджував, що Трамп у протистоянні з Путіним буде набагато сильнішою фігурою, ніж Гіларі Клінтон з її «перезавантаженням», виявилися правими. Як і ті, хто стверджував, що після того, як Трамп усядеться в президентське крісло, його риторика стосовно Росії різко зміниться.

Образя виявилася миттєвою й страшною, як це буває в дітей і підлітків. Від любові до ненависті – один крок. І ось уже адміністрація президента Росії наказує підконтрольним засобам масової інформації негайно скоротити число згадувань Дональда Трампа й змінити тон стосовно нього з позитивного на критичний. Завіса. Який сором! У всій цій ганебній історії є прості висновки.

Головним для будь-якого відповідального лідера є інтереси свого народу. Його робочі місця, його доходи, охорона здоров'я й його освіта, його культурна спадщина, його гідна старість.

Будь-які спроби «впливати на світ» на шкоду правам і добробуту свого народу потворні й небезпечні. Вони завжди призводять до руйнування держави – і економічного, і морального.

Гроші витрачаються на амбіції влади і апетити чужих людей, а свої громадяни страждають. Але їм розповідають про «перемоги великого керманіча». Перемоги, правда, виявляються недовгими й існують тільки в телевізорі. А потім і в телевізорі вони закінчуються, рано чи пізно. Бо прямики завжди не вистачає на всіх.

Лев Шлосберг,
російський політик
і правозахисник

З ПЕРШИХ УСТ

Впершу чергу я хотів би подякувати послу Ішінґеру за багаторічну можливість мати дискусію з приводу найважливішого питання – питання глобальної та європейської безпеки. Я також хотів би подякувати канцлеру Меркель та всім лідерам ЄС за їхню особисту участь у процесі посилення безпеки в Європі та повернення миру на українську землю.

Дозвольте мені почати з відомої цитати 1938 року. «Я привіз вам мир для цілого покоління. Ми глибоко вдячні вам. Йдіть додому та добре виспіться». Це слова Невілла Чемберлена на захист Мюнхенської угоди.

Швидше за все, ці слова надихнулись обіцянкою нацистів відразу після Мюнхена, що вони не матимуть жодних територіальних претензій в Європі. Як ми всі знаємо, така політика умиротворення була хибною.

Ніколи не слід вірити в добру волю того, хто довів, що в нього немає доброї волі.

Але чи знаємо ми, що тоді було б правильно зробити?

Можливо, залишатись сильними в єдності. І, напевно, це історичний заклик до всіх нас з 1938 року. Заклик від всіх людей, які повинні були померти в наступні роки, тому що хтось «добре виспався» в неправильний час.

Дякувати Богові, що політика умиротворення щодо реваншистської та агресивної Росії не в руслі західної політики. Проте, я чую дедалі більш нав'язливі заклики до умиротворення, принаймні в деякій мірі, стосовно апетитів Росії.

Рухатися в цьому напрямку було б наївним, неправильним і небезпечним. Не тільки для України, але й для Європи, для всього світу. Це призведе не до миру, а до ще більшої дестабілізації. Дозвольте пояснити чому.

Путін глибоко та люто ненавидить Україну. Я це знаю особисто. Він заперечує самобутність і унікальну ідентичність українського народу. Він публічно проголошує українську ідентичність частиною російської домінуючої ідентичності. Він не бачить місця України на політичній мапі Європи і хоче розмалювати місце для України російськими кольорами.

Але було б помилкою думати, що апетити Росії обмежуються тільки Україною. Дозвольте мені нагадати вам одну історію, що говорить сама за себе.

Минулого року, в листопаді, Президент Путін брав участь у церемонії нагородження переможців російської географічної асоціації. «Де закінчуються межі Росії?» – запитав він одного студента в аудиторії. «Російські кордони закінчуються в Беринговій протоці, на кордоні зі Сполученими Штатами Америки», – відповів студент. Це була правильна відповідь, але Путін все ж виправив хлопчика й сказав: «Російські кордони не закінчуються ніде!»

Незважаючи на те, що він сказав потім, що це був просто жарт. Але це зовсім не так!

Це доктрина, і багато країн – в Європейському Союзі або за межами Атлантики – вже відчували цю доктрину в дії.

І є тільки один час і одне місце для того, щоб протистояти цьому вченню й зупинити появу російського реваншизму. Час – зараз. Місце – Україна.

Це абсолютно історичний шанс для всіх нас. Але, перш за все, це історичний шанс для

ПЕТРО ПОРОШЕНКО: «ПУТІН ЛЮТО НЕНАВИДИТЬ УКРАЇНУ»

Виступ Президента України на 53-й Мюнхенській конференції з питань безпеки

У залі засідань 53-ї Мюнхенської конференції з питань безпеки

нової адміністрації США й міцної трансатлантичної єдності. І я отримав точне запевнення в цьому кілька хвилин тому під час розмови з новим державним секретарем США Рексом Тіллерсоном, який підтвердив нашу єдність, як сказали Президент Дуда та сенатор Маккейн, та нашу солідарність. Це саме те, чого ми нині найбільше потребуємо.

Це унікальне вікно можливостей для того, щоб м'яка сила показала свою міць.

Але це вікно занадто маленьке в часі та можливостях.

Єдиний «гріх» України в тому, що моя країна одного разу вирішила жити незалежно, на своїй землі, за нашими

демократичними цінностями. Ми хочемо свободи – Росія хоче нас покарати за це.

Я маю честь представляти тут 45-мільйонну європейську націю. Від її імені дозвольте мені запевнити вас, що ми ніколи не погодимось, що хтось десь буде визначати нашу долю без нас. Будь-яка угода за нашою спиною буде негайно й рішуче анульована мільйонами українців, які вже довели здатність боротися за свою незалежність.

Ми не маємо наміру здаватися й готові захищати нашу країну. Мій меседж простий – нічого про Україну без України! Будь-яка угода з Путіним за спиною України тільки погіршить ситуацію.

Підтримка України є єдиним способом зупинити триваючу агресію й повернути Росію на шлях поваги до міжнародного права та світового порядку.

Дозвольте мені нагадати вам: Україна зробила набагато більше для збереження миру й стабільності, ніж ми отримали у відповідь.

Горезвісний Будапештський меморандум є наочним прикладом в цьому питанні.

Тому що Україна була третьою найбільшою ядерною державою в світі. І ми добровільно відмовились від третього за розміром ядерного арсеналу.

Підтримка України є найдешевшою інвестицією в безпеку вільного світу. І є всі інструменти для цього.

По-перше, ніщо не може підбадьорити нас більше, ніж дотримання обіцянок перед партнерами та збереження трансатлантичної єдності й солідарності з боку трансатлантичної спільноти.

По-друге, ніщо так не протверезить Москву як рішучість Заходу в забезпеченні дотримання «червоних ліній» шляхом жорстких санкцій. Санкції – наш актив, а не відповідальність.

Вони є проявом нашої сили, якщо вони залишаться в силі. Але вони будуть проявом нашої слабкості, якщо відвести їх назад.

Зупинення дипломатичного тиску на Росію або пом'якшення санкцій перш, ніж Росія вийде з Донбасу та Криму сприятиме подальшій агресії.

Чому я маю право так казати? Тому що за останні 24 години мій народ втратив трьох солдатів. 12 були поранені, більшість з них в Авдіївці. Російська артилерія обстрілює мирні квартали. 1 мирного мешканця було вбито російською артилерією за останню добу, ще 2 були поранені. Ви маєте розуміти ціну, яку ми платимо нині.

По-третє, ніщо не надихне нас більше, ніж відкритий та всеохоплюючий Європейський Союз по відношенню до своїх проєвропейських партнерів і союзників. Європейський проєкт є набагато більш стійким, ніж уявляє собі Кремль. Цінності, які лежать в основі цього проєкту, значно перевищують фобії, які використовуються для залякування європейців.

Віра українців в європейський проєкт та його цінності є сильнішою, ніж віра в ядрі Європи. Я можу запевнити, що Україна нині – найбільш єврооптимістична країна на європейському континенті. І я пишаюсь тим, що я є лідером такої оптимістичної країни за нинішніх умов.

Давайте не будемо повторювати драматичні помилки минулого. Давайте покажемо агресору місце, якого він заслуговує. Давайте консолідувати нашу єдність і солідарність.

Саме так ми зможемо забезпечити мир для нашого покоління й повернутися додому, щоб добре виспатись.

Фото із сайту Президента України

ФОРУМ

У Мюнхені, в готелі «Байрішер Хоф», протягом 17-19 лютого 2017 року відбувалася 53-тя міжнародна конференція з питань безпеки. Всього в ній взяли участь майже 500 осіб, серед яких генеральний секретар ООН Антоніо Гутеррес, високий представник ЄС Федеріка Моґеріні, генеральний секретар НАТО Єнс Столтенберг, віце-президент США Майк Пенс, глава Пентагону Джеймс Меттіс, міністр внутрішньої безпеки США Джон Келлі, лідери багатьох держав, міністри закордонних справ та ін. На порядку денному – найпекучіші проблеми сьогодення: майбутнє НАТО та трансатлантичних відносин після обрання на по-

конфлікту на Донбасі й має відповісти за свої дії в Україні.

«Що стосується України, то ми маємо притягнути Росію до відповідальності», – цитує виступ Пенса офіційний Twitter-акаунт конференції в Мюнхені. Віце-президент США також наголосив на відданості Вашингтона партнерству з НАТО.

«Хочу вас запевнити від імені президента Трампа, що Сполучені Штати Америки підтримують НАТО, ми ніколи не відступимо від наших зобов'язань перед альянсом», – сказав М.Пенс і додав: «Мир приходить через силу. Президент Трамп вважає, що ми маємо бути сильними у військовому плані, здатними протистояти будь-кому, хто вирішить поставити під загрозу нашу свободу та наш спосіб життя».

альянсу у Вельсі та Варшаві, аби справедливо розділити витрати на безпеку», – наголосив Меттіс.

Генеральний секретар НАТО Єнс Столтенберг висловив підтримку ідеї національних планів для кожної країни-члена альянсу щодо збільшення ними витрат на оборону. Також він зазначив, що країни НАТО почали виконувати рішення, щоб відповідати необхідним вимогам щодо витрат на оборону в розмірі 2% ВВП країною альянсу.

«Меттіс говорив як друг НАТО, який хоче більш сильного альянсу, і всі союзники погодилися щодо важливості збільшення витрат на оборону, стосовно того, що європейські союзники та Канада повинні більше інвестувати в оборону та нашу спільну безпеку. Це не тільки меседж від США,

лишній генсек НАТО Андерс Фог Расмуссен. «Основна проблема – це переконати адміністрацію США в тому, що Америка стане великою лише тоді, коли Україна буде сильною. Україні потрібна військова підтримка, надання оборонного озброєння. Друзів не можна зраджувати й кидати, їм необхідно допомагати», – підкреслив Расмуссен.

Підбиваючи підсумки Мюнхенської конференції, її голова Вольфганг Ішінґер сказав:

«На конференції ми змогли побачити, наскільки живою, здоровою та бадьорою є американська демократія та система. У нас тут, на сцені, були сенатори-республіканці, які гостро критикували власного президента. У нас тут були сенатори-демократи, які не настільки критичні щодо сво-

було часу перевірити, чи це так, що російський уряд вже тривалий час робить пропозиції спільно працювати над цим. Якби було можливим залучити Росію до справжніх зусиль виробити правила поведінки: що дозволено і що не дозволено щодо маніпуляції, дезінформації та кібератак, це було б добре».

Основним на цьогорічній конференції в Мюнхені, на думку експертів, був висновок: «Головним джерелом нестабільності на європейському континенті та світі лишається Росія, і це – реальність на багато років вперед». Якщо в 2014 році цю тезу на зустрічах на Заході доводилося доводити, то нині вона сприймається як загальновідомий факт. Значною мірою саме через це доводиться збільшувати оборонні витрати.

МЮНХЕН: НОВА АДМІНІСТРАЦІЯ США – ЗА УКРАЇНУ

саду президента США Дональда Трампа, стан співпраці з Євросоюзом у питанні безпеки та оборони, ситуація в Україні, відносини з Росією, війна в Сирії та ситуація з безпекою в Азійсько-Тихоокеанському регіоні, включаючи Корейський півострів. Учасники також обговорили питання боротьби з міжнародним тероризмом, інформаційної війни та зміни клімату на нашій планеті.

Однак для українців ця конференція була знаковою насамперед тому, що на неї прибули нові високопосадовці з Вашингтону, й українська делегація на чолі з Президентом П.Порошенком очікувала від зустрічі з ними ясності – так з ким же нова адміністрація США: з Путіним чи з Україною? Як показали переговори, нова адміністрація США не тільки з Україною, а й за Україну. Про це повідомив журналістам за результатами переговорів з віце-президентом Сполучених Штатів Америки Майком Пенсом «на полях» конференції Президент України Петро Порошенко.

«Ми говорили довше вдвічі, ніж було заплановано. Ми скоординували з віце-президентом США дії з відсічі російській агресії на Донбасі. І я отримав від пана Майка Пенса повне запевнення, що нова адміністрація Сполучених Штатів Америки цілком і повністю підтримує Україну в її боротьбі проти російської агресії. Разом з тими зустрічами, які відбулися, з переговорами з канцлером Німеччини Ангелою Меркель, з нашими партнерами по НАТО, з іншими лідерами держав, я вважаю, що дуже важливо, що Україна була серед перших і головних тем на конференції, і ми отримали чергове підтвердження потужної світової підтримки та солідарності з Україною, допомоги нам під час російської агресії», – заявив він.

Виступаючи 18 лютого з трибуни Мюнхенської безпекової конференції, Майк Пенс заявив, що Росія несе повну відповідальність за анексію Криму та ескалацію

Зустрічі й промови в Мюнхені засвідчили, що нова адміністрація США виступає разом з Україною й за Україну

Міністр оборони США Джеймс Меттіс також запевнив на конференції в Мюнхені, що президент Дональд Трамп повністю підтримує НАТО, але впевнений у необхідності адаптації альянсу до нинішньої ситуації в світі.

«Стоячи перед загрозами для нашого альянсу, ми повинні визнати не тільки стратегічну, але й політичну реальність. Президент Трамп обійняв посаду, і він повністю підтримує НАТО. Він також вважає, що НАТО для того, щоб залишатися надійною та впливовою інституцією, має адаптуватися до нинішньої стратегічної ситуації. Справедливо вимагати, щоб ті, хто отримує зиск від найкращого в світі союзу, внесли пропорційну частку та необхідну ціну, щоб захищати нашу свободу. Я впевнений, що наші союзники будуть єдиними в реагуванні на безпекові виклики, і я також впевнений, що союзники вже цього року ухвалити план, включаючи важливі дати, з метою досягнути поступу у виконанні зобов'язань, узятих на саммітах

але це меседж, який було погоджено всіма 28 главами держав та урядів у 2014 році на самміті НАТО у Вельсі. Я очікую, що всі це виконають», – наголосив Єнс Столтенберг.

За останніми даними, поки що лише 5 членів НАТО – Естонія, Греція, Польща, Велика Британія та США – дотрималися у 2016 році вимоги членства – витрачали на оборону 2% або й більше (США – 3,6%) ВВП своїх країн.

Джеймс Меттіс ще до Мюнхенської конференції, під час свого першого візиту до Брюсселя на посаді голови Пентагону, звинуватив окремих членів НАТО в тому, що вони ігнорують загрозу, яка надходить з Росії. Ці критичні зауваження американського міністра стали чи не найсерйознішою за тривалий час критикою США своїх союзників по НАТО, які не спромоглися досягти поставлених цілей у плані витрат на оборону.

На полях Мюнхенської конференції відбувся український ланч. Під час нього виступив ко-

го президента. Ми бачимо це не так часто, наприклад, у росіян або китайців чи в багатьох інших великих держав, які набагато менш відкриті до дебатів, суперечок та боротьби демократичними методами.

Підбиваючи підсумки конференції, я думаю, що в нас поки нема повних відповідей на всі виклики. Ми знаємо, що ми маємо себе захищати. Ми в плані кібербезпеки досі турбувалися через атаки на електромережі, водопостачання та мережі комунікацій. Проте ми повинні розуміти, що наші демократичні інституції, наші виборчі процеси, наші конституційні домовленості є частиною нашої інфраструктури. Якщо коротко, то напади на Бундестаг чи Демократичний національний комітет США – це атаки на інфраструктуру. Їх слід розглядати саме так. Ми не можемо це ігнорувати як якусь гру. Це серйозно, і я думаю, ми не повинні ухилитися від протистояння цьому. Міністр закордонних справ Росії С.Лавров сказав, що в нього не

Мюнхен-2017 також підтвердив: у протистоянні із Заходом Росія лишається наодинці. На її захист публічно не став ніхто – навіть глави МЗС Ірану та Китаю, які виступили на третій день форуму.

Іран має інші свої нагальні проблеми у відносинах з новою американською адміністрацією і не готовий брати на себе ще й частину російських. А для Пекіна послаблення Москви є найкращим можливим сценарієм. Китай вміє чекати.

Зміна євро-американської позиції не може не дратувати Кремль. А глава МЗС РФ Сергій Лавров у Мюнхені прямо заявив: йдеться про новий етап холодної війни.

«Кажуть, війни починаються в головах людей, там же вони, за логікою, повинні й закінчуватися. Однак з холодною війною цього поки що не відбулося. Зокрема, якщо судити за деякими виступами політиків з Європи та США», – вважає Лавров. «НАТО й досі лишається інститутом холодної війни», – додав він.

Як відомо, про початок нової холодної війни між РФ за Заходом на Мюнхенській зустрічі 2016 року оголосив прем'єр-міністр РФ Дмитро Медведєв. Згодом представники ЄС та НАТО неодноразово заявляли, що не погоджуються з оцінками керівництва уряду РФ. Але Росія, яка за останні 10 років багаторазово наростила свій військовий бюджет, і далі наполегливо просуває цю ідею. Вона прагне реваншу, відновлення гігантської імперії. Путін же, який стає дедалі старішим, хоче ще за життя втілити цю божевільну ідею в життя. Навіть ціною Третьої світової війни. Навіть ціною всепланетарної пожежі, яка знищить усе живе на нашій прекрасній планеті. Не дати йому цього зробити – завдання всієї міжнародної спільноти.

**Тарас Гнип
Спеціально
для «Нової газети»**

ЛЮДИНА І ЗАКОН

У вівторок, 21 лютого, світові та українські ЗМІ поширили новину: Вищий земельний суд Відня дозволив екстрадицію одіозного українського олігарха Дмитра Фірташа до США. Однак, як з'ясувалося, це рішення не ставить крапку в цій гучній справі.

«Сполучені Штати Америки надали достатньо доказів, які надають достатньо підстав стверджувати, що Дмитро Фірташ міг вчинити дії, в яких його підозрюють», – оголосив суддя Лео Левнаїк-Іванські по закінченні засідання у вівторок, 21 лютого. Але встиг наголосити, що його рішення не визнає Фірташа винним чи невинним, а

коштів. «Адвокати Фірташа тепер можуть подавати апеляцію щодо іспанського ордеру на арешт. Іспанці також надали додаткову інформацію на запит Віденської прокуратури», – зазначає kurier.at і наголошує, що ці матеріали можуть мати серйозні наслідки.

Формально, якщо брати саме рішення Вищого земельного суду Відня, то для остаточного розв'язання цієї ситуації, потрібне його затвердження рішенням австрійського міністра юстиції Вольфганга Брандштеттера. У Міністерстві юстиції Австрії, однак, пояснили, що міністр поки не може братися за це рішення, адже воно потребує, аби Віденська прокуратура також вжила певних кроків. Поки що немає роз'яснень щодо цього з Ві-

Сам міністр Брандштеттер 21 лютого в ефірі німецького телеканалу ZIB2 заявив, що поки ситуація є складною через накладку американської вимоги про видачу злочинця із європейською, виданою Іспанією. «Суддя повинен визначити, в чому суть звинувачень Іспанії», – зазначив міністр. Після цієї перевірки можна буде визначити, чию вимогу потрібно насамперед задовольнити: іспанську чи американську. «Яким буде це рішення, поки що складно сказати», – зазначив міністр.

Після рішення, ухваленого Вищим земельним судом Відня, головний адвокат Дмитра Фірташа, экс-міністр юстиції Австрії Дітер Бемдорфер через інформаційну агенцію APA поширив повідомлення, в якому

кінчення й варто чекати на нові й нові серії цієї «опери» під назвою «Фірташ та правосуддя».

Історія українського олігарха Дмитра Фірташа заінтригувала світові ЗМІ.

«Колись могутній в Україні, він не може виїхати з Австрії протягом останніх трьох років, оскільки влада США розшукує його за звинуваченням у хабарництві», – пише британська The Guardian.

Як зазначає газета, у справі з'явився новий цікавий аспект, пов'язаний з геополітичними інтересами – український олігарх колись був партнером Пола Манафорта, колишнього керівника передвиборної кампанії Дональда Трампа.

The Guardian вдалося переглянути електронні листи, адресовані ФБР владі Австрії,

ки та й сам Трамп заявляють, що Росія повинна повернути Україні Крим, і критикують підтримку Кремлем бойовиків-сепаратистів на Донбасі.

«Критики Фірташа вказують, що його ділові зв'язки з Росією роблять його прихильником політики Кремля, метою якого є змусити Україну або злитися з Москвою, або, принаймні, бути ближчою до неї, ніж до Заходу», – йдеться в статті.

Інформаційна агенція Bloomberg також пише про зв'язки Фірташа з Москвою, якій не вигідна екстрадиція олігарха до США. Серед російських партнерів Фірташа – давній друг Путіна Аркадій Ротенберг, який потрапив під американські санкції. Інший союзник Ротенберга й також друг Путіна Василь Анісімов

СУДНІ ДНІ ДМИТРА ФІРТАША

лише те, що це буде визначено в іншій країні. Як пише австрійське видання kurier.at, олігарх у суді цього разу був страшенно наляканий, бо справа набрала достатньо серйозних обертів, і Фірташ справді близький до екстрадиції до країни, в якій він ніколи не був. Однак після оголошення вердикту суду тугий вузол Фірташевої справи затягнувся ще тугіше.

«У вівторок американська Феміда могла бути певна, що нарешті отримала українського олігарха Дмитра Фірташа, екстрадованого Віденським правосуддям. Утім, іспанське правосуддя виявилось прудкішим і видало європейський ордер на арешт, як козир, захований у рукаві. У вівторок по полудні Фірташа було заарештовано та передано до центру попереднього утримання Віденської поліції в районі Rossauer Laende», – пише австрійське видання Kurrier.at. До речі, сайт wien.orf.at зазначає, що Земельний суд у четвер має визначити, чи буде Фірташа заарештовано чи ні, бо саме у четвер о 9:35 вечора закінчується 48-годинний термін, протягом якого останній може перебувати в центрі на Rossauer Laende.

Американське правосуддя вимагає екстрадиції українського олігарха через злочинний бізнес з видобутку титану в Індії і звинувачує його в тому, що він підкупив кількох тамтешніх депутатів зі штату Андхра-Прадеш і планував продавати свою продукцію на теренах США.

Як пише видання, європейський ордер на арешт – це дуже сильна зброя. Його де-факто можна розглядати як ордер на утримання під вартою в межах певної країни. Іспанська прокуратура підозрює українського олігарха в організованій злочинності та відмиванні

У Вищому земельному суді Відня Дмитро Фірташ виглядав переляканим

денської прокуратури, однак у місцевій пресі, зокрема, виданні Salzburg24.at, йдеться про те, що згідно з австрійським законодавством міністр юстиції отримає це рішення у письмовому вигляді через два тижні.

«Як правило, оскарження рішення Вищого земельного суду більше не є можливим, але гіпотетично можлива так звана поновлена апеляція (Erneuerungsantrag), де буде звернення до Верховного суду стосовно засадничих порушень. За словами речника суду, щодо випадків із екстрадицією не було прецедентів і такими надзвичайними скаргами», – зазначає Salzburg24.at. Утім схоже, що захист Фірташа намагатиметься вхопитися за соломинку саме через цю юридичну щілину.

стверджує, що він та команда адвокатів Фірташа вдаватимуться до всіх «відповідних кроків, аби апелювати до цього рішення, зокрема в Австрії, через апеляцію до Верховного суду та в Європі – через Європейський суд з прав людини».

Бемдорфер також підтвердив, що Фірташа було затримано відразу після слухань у суді за іспанським ордером на арешт, а не за вимогою апеляційного суду. Він також відмовився коментувати звинувачення за цим ордером до того часу, поки їх не буде передано йому та його команді. «Пан Фірташ категорично відкидає усі звинувачення й залишається при думці, що це все політичне переслідування з боку США», – йдеться у заяві.

Отже, поки справа українського олігарха далека до за-

з яких, як здається виданню, можна зробити висновок, що ставлення США до Фірташа вар'ювалося залежно від політичної ситуації в Україні.

«У той час, як адміністрація Обама не жалувала Януковича і вважала, що Фірташ має негативний і проросійський вплив на українську політику, зв'язки олігарха з Манафортом можуть забезпечити йому могутніх союзників в адміністрації Трампа», – вважає видання.

«Суд дав зелене світло екстрадиції на тлі того, що адміністрація президента США Дональда Трампа уточнює свою політику щодо України та Росії», – зазначає The Wall Street Journal.

Трамп під час виборів казав, що хоче налагодити добрі відносини з Москвою, але тепер його високопоставлені радни-

надав Фірташу 125 мільйонів євро для застави в Австрії. А «Газпромбанк», один з найбільших російських кредиторів, регулярно підтримував проекти Фірташа.

«Фірташ вже давно тісно пов'язаний з Путіним та його оточенням, і він знає багато такого, чого люди навколо Путіна не хотіли б виносити на публіку, – сказав Bloomberg політолог з Москви. – Природно, що видача Фірташа та його наступні свідчення в США не роблять цих людей, м'яко кажучи, щасливими. Ризики для еліти Путіна зростають».

«Це серйозно», – прокоментував у розмові виданню Financial Times партнер Фірташа після оголошення судового вердикту, який, як очікували прихильники українського олігарха, мав бути винесений на його користь. Партнер Фірташа додав, що «екстрадиція до США тепер здається простою формальністю, а в США його можуть засудити до 50 років ув'язнення, тобто, фактично до кінця своїх днів він проведе у тюрмі».

Вердикт Віденського суду анулював рішення суду нижчої інстанції, який минулого року відмовив в екстрадиції Фірташа. Тепер міністерство юстиції Австрії має ухвалити остаточний вердикт. Навіть якщо Відень вирішить не видавати олігарха до США, він буде зобов'язаний депортувати його до Іспанії, де на нього, так само як і в США, чекають тюремні ґрати.

«Такий розвиток подій є важким ударом для олігарха, чий ділові й політичні зв'язки тягнуться від президента Петра Порошенка, вищих ешелонів влади в Росії й до близьких соратників президента США Дональда Трампа», – зазначає FT.

Ольга Ворожбит
«Тиждень»

В УКРАЇНІ

МАРШ НАЦІОНАЛЬНОЇ ГІДНОСТІ В КИСВІ

Не торгувати з окупованими територіями та Росією, покарати винних у злочинах проти Революції гідності, мінімізувати вплив на владу великого бізнесу, а також ухвалити законодавство про вибори та імпідмент президента, не приватизувати стратегічні активи та заборонити продаж сільськогосподарських земель – такі вимоги висунули учасники Маршу національної гідності, який пройшов урядовим кварталом Києва 22 лютого. Ініціаторами маршу, в якому взяли участь тисячі киян і гостей столиці, стали ВО «Свобода», «Правий сектор» та «Національний корпус».

Біля адміністрації президента координатори протесту виступили з короткими промовами, в яких звинуватили президента Петра Порошенка в тому, що він «ставити інтереси бізнесу вище за інтереси держави», зокрема сприяє торгівлі з Росією та окупованими районами Донеччини й Луганщини. Протестувальники запропонували вручити главі держави золоту «цукерку», яка символізує кондитерський бізнес, яким володіє Петро Порошенко, та символічний «квиток до Липецька» – міста в Росії, де працює одна з фабрик шоколадної імперії Порошенка «Рошен».

Після цього ходу продовжила свій рух до парламенту, скандуючи патріотичні гасла. Попри побоювання частини представників медіа та гострі звинувачення на адресу чинної влади, жодних сутичок між учасниками маршу та правоохоронцями не було. Кінцевою точкою маршу стала будівля Верховної Ради, де відбувся мітинг.

ПЕТРО ПОРОШЕНКО: «МОСКВА «НАСЛІДИЛА», ПІДТРИМУЮЧИ МІГРАЦІЙНУ КРИЗУ В ЄВРОПІ»

Росія здійснює «атаки» на мізки українців, європейців та американців, заявив президент України Петро Порошенко під час виступу 22 лютого на оперативному зборі керівного складу у Генштабі українських Збройних сил. За його словами, це відбувається через фінансування

проросійських та євроскептичних партій та поширення неправдивих новин.

«Москва «наслідила» в міграційній кризі, яка була насправді спробою дестабілізувати ситуацію як у Європейському Союзі, так і за його межами, прямо кажучи – розвалити Євросоюз. І взірцем безцеремонної поведінки стала участь Російської Федерації у спробі державного перевороту в Чорногорії, підготовці убивства її керівництва. Таким чином хотіли зірвати вступ цієї балканської країни до НАТО», – сказав П.Порошенко.

Окрім того, він зауважив, що загроза повномасштабної військової агресії Росії проти України зберігається, про що, за словами Порошенка, він наголошував під час безпекової конференції в Мюнхені.

Днями в Чорногорії повідомили, що нові дані про спробу перевороту в цій країні свідчать про причетність до неї не просто громадян Росії, як було відомо раніше, а саме державних російських структур.

ПРЕЗИДЕНТ УКРАЇНИ ВИМАГАЄ ПОСИЛЕННЯ САНКЦІЙ ПРОТИ РОСІЇ

Президент України Петро Порошенко заявив 20 лютого, що визнання Росією документів, виданих на непідконтрольних українській владі територіях Донбасу, потребує посилення санкцій. «Ми нині спостерігаємо постійні порушення Мінських угод. Ми бачимо не лише порушення режиму припинення вогню, а й абсолютно цинічне рішення щодо визнання фейкових документів фейкових республік», – сказав Порошенко під час зустрічі з комісаром ЄС з питань гуманітарної допомоги та управління в кризових ситуаціях Христосом Стилианідесом.

Президент України зазначив, що з точки зору міжнародного права це є «елементом визнання цих незаконних формувань і де-факто – відмови від Мінського процесу».

«Вважаємо, що це надзвичайно тривожне явище й воно потребує рішучих дій аж до посилення санкцій проти Росії», – сказав він.

18 лютого президент Росії Володимир Путін підписав указ, яким визнав деякі «документи», видані органами чи організаціями, що фактично діють на території окремих районів України, захоплених угрупованнями «ДНР» та «ЛНР», зокрема «документи», що засвідчують особу. Згідно з указом, такі «документи» дають право на безвізовий в'їзд до Росії.

ЯНУКОВИЧ У ЛИСТІ ДО ТРАМПА ПРОСИТЬ ОЦІНКИ ПОДІЙ

Екс-президент України Віктор Янукович, який у дні Революції гідності віддавав накази стріляти в мирних протестантів, а потім ганебно втік до Росії, попросив президента США Дональда Трампа дати юридичну й політичну оцінку діям американських чиновників під час Євромайдану. Про це йдеться в листі Януковича, надісланому президенту США.

«Я прошу вас дати об'єктивну юридичну й політичну оцінку діям американських чиновників під час української кризи», – написав Янукович.

До третьої річниці розстрілів на Майдані й втечі з України Янукович дав інтерв'ю групі журналістів і повідомив, що надіслав також звернення лідерам Німеччини, Франції, Польщі, Росії, керівникам Ради Європи, ПАРЄ і Європарламенту.

Янукович повторив свою версію подій 2014 року: про професійні «маніпуляції громадською думкою», «щедре фінансування міжнародними фондами», «велику підтримку західних країн і США», свої «поступки» й «держпереворот».

НАРОДНИЙ ДЕПУТАТ АРТЕМЕНКО ПЛАНУЄ ПРЕДСТАВИТИ СВІЙ «МИРНИЙ ПЛАН» У ВАШИНГТОНІ

Виключений з фракції Радикальної партії народний депутат України Андрій Артеменко збирається публічно представити свій план зі зняття санкцій з Росії у Вашингтоні. Про це він заявив в інтерв'ю інформаційній агенції Reuters.

«Вирішено, що в найближчі тижні буде проведено презентацію ініціативи у Вашингтоні, на якій будуть присутні конгресмени й сенатори, які мене підтримують», – сказав Артеменко, відмовившись назвати імена згаданих ним законодавців.

Він заявив, що ЗМІ перекутили деякі деталі його плану, зокрема, те, що його ініціатива передбачає передачу Криму в оренду Росії на 50 або 100 років.

«Я впевнений, що зараз якраз відповідний час, коли адміністрація Трампа шукає нових людей, які зможуть розібратися з цим посправжньому складним завдан-

ням», – зазначив депутат, заявивши також, що його виключення з фракції Радикальної партії й звинувачення у зраді – «істерія», що підтверджує нездатність нинішньої української влади прийняти альтернативну точку зору.

Як відомо, Генеральна прокуратура відкрила провадження щодо народного депутата Андрія Артеменка про державну зраду, який пропонує провести референдум про передачу Криму в оренду Росії на 50 або 100 років.

ЗБИТКИ УКРАЇНИ ВІД РОСІЙСЬКОЇ ОКУПАЦІЇ КРИМУ

Міністерство юстиції України оцінює збитки України від анексії Росією Криму в 100 мільярдів доларів. Про це журналістам заявив глава Мінюсту Павло Петренко.

«Попередню оцінку ми зробили тільки щодо Криму: це майже 100 мільярдів доларів. Ця сума буде ще уточнюватися на стадії ухвалення рішення», – сказав міністр.

Однак, за його словами, оцінити збиток від військових дій на Донбасі поки що не є можливим, оскільки Україна не має доступу на цю територію.

Як повідомляла «Нова газета» раніше, 14 травня 2014 року Міністерство юстиції України оцінило збитки України від анексії Криму в понад трильйон гривень.

ВОРОН ВОРОНУ ОКО НЕ ВИКЛЮЄ

Вища рада правосуддя (ВРП) відмовила в задоволенні клопотання Генпрокуратури щодо зупинення повноважень члена ВРП Павла Гречківського на чотири місяці до закінчення проведення стосовно нього досудового розслідування або судового розгляду кримінального провадження. Про це заявив під час засідання 22 лютого голова ВРП Ігор Бенедисюк.

Зазначається, що Гречківський був присутній під час засідання ВРП на слуханні справи про його відсторонення. Він заявив, що не хоче захищати сам себе й передав слово своєму адвокату. Адвокат же Гречківського Петро Бойко заявив: «Я можу сказати, що ми маємо справу із симуляцією злочину, провокацією, хоч і професійно зробленою. Гречківський не

збирався брати гроші, він не скоював цього злочину», – сказав адвокат.

Нагадаємо, 6 лютого генеральний прокурор Юрій Луценко повідомив про закінчення досудового розслідування стосовно викритого в хабарництві члена ВРП Павла Гречківського. В ході спецоперації 21 вересня 2016 року працівники Генеральної прокуратури зафіксували факт отримання ним хабаря від підприємця в розмірі 500 тисяч доларів. За даними слідства, за отримані гроші П.Гречківський повинен був вплинути «на винесення судом першої інстанції рішення на користь суб'єкта господарювання та залишити його чинним судами апеляційної та касаційної інстанцій».

УКРАЇНСЬКІ ДИЗАЙНЕРИ НА LONDON FASHION WEEK

Сім молодих українських дизайнерів-майстрів інсталяцій представили свої колекції на одній з ключових платформ London Fashion Week – International Fashion Showcase. Про це повідомили в прес-службі Українського тижня моди.

Повідомляється, що показ відбувався з 17 по 21 лютого в Лондоні. Серед українських дизайнерів-майстрів інсталяцій, що представляли Україну, були Flow the Label, Jean Gritsfeldt, Аліна Заманова, FROLOV, Яна Червінська, DZHUS та the COAT Катерини Сільченко. Темою International Fashion Showcase 2017 став взаємозв'язок глобального та локального. Учасники аналізували глобальні теми з локального погляду, а також місцеві історії в міжнародному контексті.

Концепцію українського стенду під назвою «Wish You Were Here» розробили дизайнер Яна Червінська та художник Олександр Бурлака. В її основі – символічна автобусна зупинка як місце, звідки ми починаємо свою подорож до нового, починаємо свій шлях в обраному напрямку.

International Fashion Showcase (IFS) – найбільша міжнародна виставка моди в світі, де країни-учасниці представляють широкому загалу своїх найперспективніших молодих дизайнерів у форматі концептуальних інсталяцій. З 2012 року в події взяло участь 50 країн світу та 550 дизайнерів.

За повідомленнями українських видань та інформаційних агенцій

АМЕРИКА СЬОГОДНІ

Тетяна Маккой,
позаштатний кореспондент
«Нової газети»

Спостерігаючи бурхливі по-стивборні події в Штатах, мимоволі згадуєш «Кайдашеву сім'ю» – повість класика української соціально-побутової літератури Івана Нечуя-Левицького. Побудована на живому матеріалі українського села на Черкащині кінця XIX ст., вона, як на диво, впливає і в повільно сьогодишній Америці. Хіба ні? З інтелектуального й обмальованого помадою від Estee Lauder американського рота летить та ж сама піна, що й у брикливої невістки Мотрі, яка ніколи не знала зубної щітки. Та ж непокора, що й у впертого сина Кайдашів Карпа батьковому авторитету в сім'ї, спостерігається і в сприйнятті новообраного американського президента. Знайома нам і улесливості вчорашньої панської кухарки, за якою, мов за лядою в пекло, криється складна натура старої Кайдашихи – берегині не так сімейного, як власного комфорту. Навіть ласкава Мелашка з обкиданої злиднями родини Балашів постає перед нами в образі першої леді Меланії Трамп.

Остання в багатьох викликає симпатію завдяки не тільки зовнішності, а й рідкісному для її середовища таланту – скромно триматись осторонь чоловічої слави, не лізти, як сказали б Кайдаші, поперед батька в пекло. Хоча Америка цього й не оцінила... На голову вчорашньої моделі сиплються звинувачення в гріхах, яких вона не вчиняла. Її акцент та спробу вийти на подіум зі спічем, а не з пропонуванням модельєрами фасонам виставляють на посміх. Комедіантка Челсі Гендлер оголошує в свого мікрофона, що в першій леді вона не взяла б інтерв'ю через її «поганеньку англійську», тоді як Меланія Трамп вільно володіє п'ятьма мовами. Її спільну з Дональдом Трампом дитину, 10-річного Беррона, роблять об'єктом «улюлюкання» в соцмережах (а ті, як ми знаємо, переглянули в жорстокості навіть стару Кайдашиху з її невісткою «Мотрунькою»)...

Меланія, щоправда, має сьогодні свої маленькі перемоги. Днями порушена нею судова справа проти блогера з Мериленду Вебстера Тарплі, який «помилково» приписав їй у розпалі передвиборної кампанії причетність до сумнівного бізнесу

– ескорту, увінчалась успіхом (то-то жна справа порушена й проти британської The Daily Mail). Коли в соцмережах стали перекидатися «твітом» Кеті Рич, що висміювала юного Беррона Трампа, Меланія рішуче втрутилася, добившись не тільки публічного вибачення, а й звільнення Кеті Рич від обов'язків авторки текстів до комедійних скетчів популярного телешоу Saturday Night Live на телеканалі NBC. Почавши підбирати собі команду, перша леді, щоб захистити себе й сім'ю від нападок оплачених «псів» з інтернету, а також вплинути в цілому на негативну культуру соцмереж, серйозно подумує про підбір відповідних кандидатів для свого офісу, де буде й посада «стратегіст соцмереж». І в той же час вона все ще є моделлю – для жіноцтва, яке вагається: кар'єра чи материнство? У неї є за що вибрати-таки материнство, хоча багато хто з її статками та природними задатками вибирає кар'єру, і вона, можливо, ще присвятить себе бізнесу (косметика,

Після перемоги на президентських виборах Дональда Трампа ті, що програли, зорганізували проти нього та його родини безпрецедентну кампанію цькування та обстрілювання

«КАЙДАШЕВА СІМ'Я» ПО-АМЕРИКАНСЬКИ

біжутерія і т.ін.), якому завадили плітки. Вона нарешті переїхала до Вашингтону, хоч не поспішала одягати шати господині Білого дому, бо цього вимагали інтереси її сина-школяра. А оскільки все велике починається з малого, то, хочеться вірити, й перша леді з неї буде доладна – з власним, а не «наслідуючим Жаклін Кеннеді» стилем та не з «нагадуючими Мішель Обаму» спічами, а пріоритетами, дотичними до наших. Дали б тільки їм, Трампам, дихнути вільно...

Демократична партія, якій аналітики дедалі частіше ставлять діагноз «ідеологічно й морально збанкрутілої», все ще сподівається на реванш... Причому задовго до наступних виборів – прямо зараз, коли Президент США Дональд Трамп має протягом традиційної першої сотні днів у офісі зробити бодай кілька важливих кроків у напрямку своїх передвиборних обіцянок. Що тільки не приписують йому, які палки в колеса тільки не встромляють! Замість літаючих по хаті макітр та мотовил, як було в Кайдашів, у хід ідуть «літаючі тарілки» віртуального світу, які багато хто сприймає як новини, хоча насправді це майстерно запущені в обіг плітки та сьак-так зліплений фейковий компромат. Згідно з журналом National Review Online, в перших числах лютого Пітер Александер (NBC News) запустив у Твіттер новину про те, що Міністерство фінансів США буцімто тихенько, без обнародування, послабило санкційні віжки у відносинах з Росією, і «твіт» було переадресовано користувачами аж 6200 разів. Але коли кореспондент через 40 хвилин визнав свій промах (мов-

ляв, це була «технічна корекція», запланована адміністрацією Обами), на неї зреагувало тільки 247 користувачів. Міжнародне агентство новин Reuters на весь світ звинуватило Президента Трампа в тому, що елітна спецгрупа U.S. Navy SEAL під час рейду в Ємені проти Аль-Каїди втратила одного спецназівця, хоча хіба є в цьому провина Трампа? Про це свідчить знавець у галузі військового лідерства й стратегії Крістофер Коленда, хоча його стаття на сайті thehill.com налічує всього 1116 пересилок. Або взяти випадок з практики кореспондента журналу TIME у Білому домі Зека Міллера... Комусь з колег, жадібних на анти-трампівську сенсацію, його необачна фраза здалася «фактом»: мовляв, бюста Мартіна Лютера Кінга більше не видно в Овальному кабінеті! І хоча Міллер доклав максимум зусиль, щоб швидко виправити свій промах (мовляв, не видно було, бо заважали двері), інтернет, не зважаючи на його зусилля, зробив свою чорну справу.

Щоправда, цю «сенсацію на гачку» чомусь і не проковтнув слухняно телеканал Fox News, який дорожить своєю репутацією джерела достовірної інформації. Тут сміливо вступають в дискусії з опонентами, в інтерв'ю з президентами не бояться називати речі своїми іменами, а журналістам, яким у чужому очі й скіпка муляє, вважають справою честі підсунути під носа їхню ж власну колоду. Як ось і в дискусії з медіа-критиком газети The Washington Post Еріком Вемплом Такер Карлсон наголосив на тому, що, критикуючи Трампа та інші медіа, варто б зосередитись і на власному виданні, відомому як рупор російської

пропаганди й джерело не зовсім об'єктивної інформації.

Ще потужніше в анти-трампівському напрямку діє телеканал CNN. Тут взагалі анти-трампівська тематика витісняє все інше. Героєм дня вважається той, хто більше обіллє брудом президента. При цьому робиться вигляд, що так діє незалежний телеканал у вільній Америці. Насправді ж це той самий «підручний» тільки не КПРС, а блумбергів, баффетів та соросів. Навіть цитату Трампа, що «ЗМІ, які подають фейкові новини, є ворогом американського народу» на CNN перекрутили й виставили на весь екран: «Трамп сказав, що ЗМІ – це ворог американського народу», свідомо вилучивши з цитати «ЗМІ, які подають фейкові новини».

Глобальна ж мережа WWW стала рідною матінкою для різного роду словоблудства, а наше українське прислів'я «Слово не горобець, вилетить – не впіймаєш», здається, й створене для неї. Схоже, дехто й користується мережею саме для того, щоб поширювати дискредитуючу (із запізнілими поправками чи й без них) інформацію. Саме так, зомбуючи українського читача, слухача й глядача, просочується в українські ЗМІ перекручений фактаж, який малював і малює Дональда Трампа виключно чорними мазками. Але якщо не телеканал Fox News чи, скажімо, National Review Online, так той же Твіттер, наприклад, служить і доброму службю: прямо з вуст Дональда Трампа, його дружини Меланії та перших їхніх порадників і помічників – чотирьох дорослих дітей від двох попередніх шлюбів та зятя Джареда Кушнера – збита з толку аудито-

рія визнавала і продовжує визнавати істину. У норовливій Мотрі з «Кайдашевої сім'ї», випадково підчулої із сіней, як свекруха біля воріт обливає її брудом перед сусідкою, Твіттера під рукою не було, і вона розпалює в родині війну: варить борщ та кашу тільки для себе й Карпа, пряде тільки на власну скриню, а неметену долівку в світлиці перетворює ледь не на стратегічний об'єкт...

У поствиборних та постінавгураційних Штатах стратегічним об'єктом стає вулиця. Під гаслами проблем дітонародження ліберально-настроєне жіноцтво виходить на завчасно здириговані (не без інструментарію того ж інтернету) анти-трампівські марші. Студентська молодь, заохочувана як мовчазним, так і озвученим схваленням професорів-лібералів, аж ніяк не ліберально палить лімузини й б'є вікна, як було у Вашингтоні в день інавгурації та в Берклі (штат Каліфорнія) на кілька днів пізніше... Консервативно-настроєним промовцем та лектором, забувши про їхнє право на самовираження, влаштовують аж ніяк не демократичні бойкоту... З гаслами «Будуймо мости, а не стіни!» носяться так, неначе в них вкладена вся Соломонова мудрість, але ж є ще й мудріші: «Краще стіни, ніж тунелі та підпільні «канали», якими мексиканські наркокартелі перекачують свій згубний продукт до США».

Дехто навіть зважається перенести дух протесту проти обраного президента на авіалінії, де й без того певний ступінь ризику створює дискомфорт. Пасажирці рейсу 761 (Балтімор-Сіетл) компанії Alaska Airlines, яка з місяць тому спробувала розгорнути в салоні

лайнера дискусію на болючу для неї тему поразки у виборах, вдалося навіть зірвати аплодисменти в ту мить, як її... знімали з рейсу. Адже для авіакомпаній важливі не так права пасажирів на власну думку чи політичну орієнтацію, як право на політ без пригод, на відпочинок протягом рейсу, а для деякого – і довгоочікуваний сон. Сприятливий мікроклімат, забезпечений пасажиром, прямо причетний до репутації компанії, і крапка! Бізнес – понад усе.

А який мікроклімат забезпечуємо своєму президенту та його команді ми – країна, що прийшла до виборів 2016-го і без того розхристаною, з епітетом «Америхуана» в резюме й політичним футболом – замість гоббі; не вміючи захистити своїх послів у гарячих точках планети і вберегти ветеранів війни від статусу «безхатько»; з контрольованим заполітизованими профспілками правом на працю (тільки 28 штатів з 50-ти мають «right-to-work law» – закон прямого права на працю) і робочими місцями як не в Мексиці, так десь у Китаї – тільки не в Америці; з нелегалами, яких незаконно допускають до виборчих дільниць і платять їм за це захистом від депортації під крилом так званих sanctuary cities?.. Ведучі медіа, граючи на ліберальних струнах партії, якій віддано служать, тільки ахають: як, мовляв, чоловік без політичного та військового досвіду з усім цим справляється?! І куди, цікаво, заведе Америку щойно створена ним, учорашнім бізнесменом, компанія Tillerson & Associates, себто кабінет міністрів?! Якось враз і забувши, що політичний досвід попередніх президентів не завадив Штатам накопичити ледь не 20-трильйонний борг – замість посагу новоспеченому президентові. Він, на щастя, знає, як вправлятися з астрономічними цифрами і, сподіватимемося, впряжці з таким «биком» у міжнародному бізнесі та підприємницькій дипломатії, як держсекретар Рекс Тіллерсон, розгребе-таки цю купу, не зламавши вісь у возі (як ламали її відсторонені від проблем громади Кайдаші, лінуючись розкопати гористий шлях від поля до двору). Поки що йому підклав свиню (за «Кайдашевою сім'єю», кинув через тин) тільки радник з нацбезпеки Майкл Флінн, який, не маючи на те повноважень, узявся в приватному порядку обговорювати з російським послом Кисляком санкції, довісив цей факт до відома верхівки Білого дому тільки після того, як його телефонна розмова стала надбанням загалу.

До слова, вираз «Найкращим бізнесом для американців є... бізнес!» належить не Дональду Трампу, а його далекому попереднику Калвіну Куліджу (1923-1929). Того самого, який був інавгурований рідним батьком при лампі «керосинці» – замість палахкотіючих золотом люстр Білого дому. Хоч і при «керосинці», а все ж таки бачив перед собою ту саму дорогу, що й розніжений розкішшю Трамп. Він повернув суспільство

лицем до середнього класу. Він вважав, що дисципліна – мати порядку, і багато робив для неї. Але якщо й згадувати когось з колишніх очільників американської демократії в даний, наелектризований до блискавок, момент, так це Рональда Рейгана... Коли він, губернатор Каліфорнії, в перебігу своєї першої передвиборної кампанії (грудень 1967 р.) надумав завітати до Єльського університету, цей навчальний заклад мав репутацію bastionu нетерпимості лібералів до будь-якого інакodemання. Візит Рейгана-консерватора гальмувався до іскор під колесами, але він таки відбувся. Правда, в кімнаті, де подружжя Рейганів поселили, все одно порозкладали газети й журнали з антирейганівськими «шапками» й статтями. Шокована Ненсі на-

прабабусь, відібравши в нас віру, дітьми якої ми мали б відчувати себе до сивої старості. А давайте озирнемося на вчорашню Америку: замість «оази» любові до рядового американця, нам передали у спадок «айсис» (ISIS), любовно виплеканий за вісім років м'якого (у Кайдашів, либонь, знайшлося б солоніше слівце) режиму Обами. А ось днями довелося читати, що за Барака Обами вперше за всю історію континентальної Америки джмеля (bombus affinis) взято під охорону як вимираючий вид – мовляв, яка ж усе-таки любов до великого й малого світу проступає кризь канву цієї дії державного очільника!.. Хоча нам потрібна «любов», яка переводить нас з категорії «комахи» чи «об'єктів тероризму» в категорію «об'єкт державної пильності». Лібера-

либонь, розреготалися б над то-тожною приказкою українського підпалого застілля: «Рибу, птицю й молодицю беруть... ги-ги... руками!».

Однак зразки українського гумору так не запозичуються американцями, як, скажімо, зразки елітного мордобою. Ще кілька років тому бійка навкулачки в українському парламенті в багатьох медіа-коментаторів у Штатах викликала саркастичну фразу «Weird country!» (країна диваків), але сьогодні є популярним прийомом у акторів Голівуду, який, судячи з масованих атак кінозірок на нову адміністрацію, став подіумом не тільки талантів, а й ідей Демократичної партії, зокрема її лівого крила. «М'язистий», як і Володимир Путін, і не менш популярний, ніж Дональд Трамп, Арнольд Шварценеггер, наприклад, в інтерв'ю журналу The Men's Journal досить чітко засвідчує свій порив витовкти свого попередника по реаліті-шоу The Apprentice (Дональда Трампа цебто) обличчям об стола (!) тільки через те, що йому не припала до вподоби якась його фраза. Або ось і недавній скетч з суботнього телешоу Saturday Night Live на каналі NBC... Комедійна актриса Мелісса Маккарті, явно переступивши межу комедійного жанру, «імітувала» пресекретаря Білого дому Шона Спайсера, незадоволеного брехливими репортажами CNN, NBC, The New York Times і їм подібних...

До кампанії цькування нового президента приєдналися такі поважні ЗМІ, як The New York Times, Washington Post, The Wall Street Journal, CNN, ABC та інші

ступного ранку знайшла привід, щоб зникнути (з візитом до Smith College в сусідньому Масачусетсі), але Рональд вступив у битву – з притаманною йому граціозністю думки й поведінки. Чи то за більярдним столом, у коридорах чи з кафедри він не минав нагоди вступати зі студентами в дискусії, багатьом відкривши очі на ті чи інші процеси в суспільстві; своє заключне слово (відоме як Yale Political Union спіч) присвятив не власній кампанії, а проблемі свободи слова, явно на території університету затискуваної: мовляв, професорам не нав'язувати б молодим головам власну ідеологічну доктрину, а відкрити б ті голови для різних точок зору і дати їм свободу вибору. На щастя, Рейган не дожив до сьогоднішньої екстремальної нетерпимості до опонентів у таборі лібералів. Але їм, живим і здоровим, є що запозичити з цього епізоду його політичної біографії... Концентруючись не так на колишній моделі Меланії Трамп, як на моделі Єльського університету грудня 1967-го, твердо відстоюючого дисципліну конституційних свобод.

Президенти, як і боги в релігіях та батьки в родинах, мають давню традицію – проявляти свою турботу через дисципліну. Чи шукаємо ми в своїх державних керманичах ознаки якоїсь любові? Хто-хто, а ми, українці, ні... Згадаймо лиш портрет Йосипа Сталіна з дівчинкою на руках і чи віримо ми йому – після того, як він посиротив нас, загнавши на сибірські рудники й лісоповали наших дідів і прадідів, уклавши в кавани виморених голодом бабусь і

Сьогоднішнє американське суспільство дуже нагадує «Кайдашеву сім'ю» І. Нечуя-Левицького

ли випустили недавно на ринок друку посібник «Як розмовляти зі звичайними людьми» (треба думати, з тими ж «комахами»), а сьогоднішній республіканець Трамп давно розмовляє з ними на рівних. Ніде гріха діти: часом на межі непристойностей, забувши, що навіть у «курилці» чи роздягальні він все одно під мікроскопом, і масний жарт на адресу жіночої статі зазвучить у президентських перегонах ледь не виразом самої собі – варто тільки опозиції запустити старий запис у вигляді «нового горщика» на неозорі простори віртуального світу – інтернету. Хоча Кайдаші в своїй пореформенній епосі, як і їхні нащадки «гомо-советікуси» в підрадянській Україні, а також ті, хто «враз прозрів» після розпаду СРСР, тільки,

«імітувала» до такої міри агресивним, що назавтра йому соромно було підняти очі під час недільної служби в церкві. Мелісса Маккарті, можливо, й підбила свою репутацію чудово відтренованим рекламним роликком компанії KIA, прокрученим по телебаченню під час трансляції головного футбольного матчу року – Super Bowl, але тенденція набирає динаміки... До цього доклала зусиль і володарка 3-х «Оскарів» (вона найбільше -19 разів – номінувалася на цю нагороду) й 9-ти «Золотих глобусів» кінозірка Меріл Стріп, перетворивши подіум недавньої Golden Globe Award церемонії на антитрамповську трибуну. Вже далеко за віком не «весняне курчатко», актриса зігнорувала одну відому істину: що й справді бере нас, шанувальників

мистецтва, за душу – так це не гра в політику, а гра на екрані чи сцені. Як Том Генкс, для прикладу... Не промовою з відтренованим надрином, а внутрішнім голосом в кінострічці «Філадельфія» (1993) змусив людство зовсім по-іншому глянути на проблему СНІДу.

Менталітет упертої Кайдашихи («Як це так, щоб було не по-моєму?!...», – і кулаком по кулаку «трісь!», на диво, живучий у американців, які донедавна не знали, де та Україна і є – десь у Сахарі чи в Сибіру. У контексті передвиборної дилеми – Гілларі Клінтон чи Дональд Трамп – це звучить, приміром, ось так: як це так, щоб президентом був Трамп, коли повинна бути Клінтон?! Уявімо ж на хвилину, що й справді за Гілларі Клінтон проголосувала б на минулих виборах більшість виборників, і «трампісти» виплеснули б на вулицю своє обурення (хоча вони, виховані на кращих традиціях американської демократії, чомусь і не виплеснули його вісім років тому, коли більшість обрала чорношкірого демократа Барака Обаму)... Що робили б ті, хто аплодує сьогодні поп-зірці Мадонні та її матюкам і нахвалянням на багатолюдному марші у Вашингтоні, влаштованому наступного після інавгурації дня, висадити в повітря Білий дім? Що робив би Голівуд, який благословив своїх посланників – згадувану вже володарку 3-х «Оскарів» і 9-ти «Золотих глобусів» Меріл Стріп (на Golden Globe Award церемонії), актрису Ешлі Джадд (на демонстрації Women's March on Washington), зірку естради й кіно Дженіфер Лопес (на Grammy Award церемонії) на межуючу з патетикою роль адвокатів ненависті, розгнужданості й жорстокості? Відповідь одна: усі вони стали б хором кричати, що сяка-така «консервативна Америка» не рахується з волею більшості і цим підриває основи, закладені праотцями американської демократії.

Поки ж що наш новий президент і його команда, а також сім'я мусять звикати не тільки до нових обов'язків, а й до руху опору противників демократії – демократів. Меланія з Іванкою мусять при звичаюватися до того, що все, що вони носять, їдять і як замішують тісто в діжі Америки-Кайдашихи, має віднині присмак політики. Коли Дональд Трамп підписав указ про тимчасову заборону в'їзду до США з 7-ми країн, які вважаються середовищем мусульманського радикалізму, то онлайнівська публіка ледь не заклувала Іванку, яка виставила на Instagram своє фото в новій сріблястій сукні. Більше того: її продукцію відмовилися продавати гіганти роздрібної торгівлі Nordstrom, Neiman Marcus «і прочая», і вона, перша донька країни, має право на збитки, понесені через родинність з президентом, але не має права на захист батька-президента, бо це, бачите, не вписується в американську мораль.

Не знаю як кому, а мені на перо так і проситься фраза з вуст Омеляка Кайдаша, який усе життя боявся прогнвити Бога: «Чи ви не соромитесь святого сонечка на небі?»

В АМЕРИЦІ

НОВИЙ РАДНИК
ПРЕЗИДЕНТА США
З ПИТАНЬ НАЦІОНАЛЬНОЇ
БЕЗПЕКИ

Радником Президента США з питань національної безпеки став генерал-лейтенант сухопутних військ Герберт Макмастер. А генерал Кіт Келлог, який тимчасово обіймав цю посаду, очолює апарат Ради нацбезпеки при Білому домі. Новопризначення Трампа вкотре доводять, що армія відіграє центральну роль в його міжнародній політиці.

54-річний Макмастер відомий як фахівець з антиповстанських операцій, а також як критик попереднього курсу країни та скорочення військового бюджету США. У Пентагоні він вже тривалий час прощтовхував адаптацію збройних сил США до методів «гібридної війни», які Росія використовує проти України, та нарощування готовності збройних сил США до можливого протистояння з Москвою. У травні 2016 року, виступаючи у впливовому американському центрі CSIS, Макмастер зазначив, що Росія посилює у час, коли США здійснювали стратегічне згортання військової присутності у ряді регіонів.

Макмастер прямо заявив, використовуючи приклади України та Криму, що філософія стримування Росії, яку сповідували США та НАТО, зазнала повного провалу.

Макмастер змінив на посаді нещодавно призначеного Майкла Флінна, котрий пішов у відставку після того, як Трамп висловив йому недовіру, позаяк Флінн ще до свого офіційного вступу на посаду вів таємні переговори стосовно санкцій з послом Росії у Вашингтоні Сергієм Кисляком.

ДОНАЛЬД ТРАМП НАЗВАВ
ЖАХЛИВИМИ ПОГРОЗИ
ЄВРЕЙСЬКИМ ЦЕНТРАМ
У США

Президент США Дональд Трамп назвав 21 лютого жахливими інциденти із зумисне неправдивими повідомленнями про вибухові пристрої в єврейських центрах США.

«Ми повинні боротися з лицемірством, нетерпимістю і ненавистю у всіх огидних формах їхнього прояву», – заявив він під час відвідин афроамериканського музею у Вашингтоні.

За словами Трампа, погрози на адресу єврейської громади та єврейських центрів «жахливі і болючі». Розслідуванням інцидентів займається ФБР.

Як повідомив раніше представник асоціації єврейських центрів Північної Америки, з 9 січня надійшло 69 подібних повідомлень в 27 штатах США і одній провінції Канади.

20 лютого 11 єврейських центрів були змушені провести евакуацію після отримання фейкових повідомлень про закладені вибухівки.

Поліція штату Міссурі розпочала розслідування: у понеділок, 20 лютого, вандали пошкодили більше 170 надгробків на єврейському цвинтарі в передмісті Сент-Луїса.

Губернатор Міссурі Ерік Грейтенс назвав інцидент «огидним і боягузливим актом вандалізму». Погрози на адресу євреїв засудила й донька президента Трампа Іванка, яка перед весіллям прийняла юдаїзм.

США ТА ЄВРОСОЮЗ ЄДИНІ
СТОСОВНО ЗБЕРЕЖЕННЯ
САНКЦІЙ ПРОТИ РОСІЇ

Постійний представник США при ООН Нікі Гейлі наголошує, що США та Європейський Союз єдині в питанні збереження санкцій проти Росії до повного виконання нею Мінських угод. Про це вона сказала на засіданні Ради безпеки ООН 21 лютого.

«Сполучені Штати вважають, що це можливо – мати кращі відносини з Росією. Зрештою, ми протистоїмо багатьом однаковим загрозам, але більш тісна взаємодія з Росією не може досягатися за рахунок безпеки наших європейських друзів та союзників. Саме тому Сполучені Штати закликають Росію поважати суверенітет та територіальну цілісність України. Саме тому ми продовжуємо наполегливо закликатися Росію продемонструвати налаштованість до миру шляхом повного виконання зобов'язань за Мінськими угодами та припинення окупації Криму. Сполучені Штати та Європейський Союз залишаються єдиними у підтримці цього підходу, зберігаючи чинність санкцій до того часу, поки Москва повною мірою не почне дотримуватися своїх Мінських зобов'язань», – наголосила Нікі Гейлі. Вона також сказала, що окремі американські санкції, які пов'язані з окупацією Криму, залишатимуться чинними, доки Росія не поверне Україні контроль над півостровом.

Напередодні посол Гейлі заявила, що визнання Росією документів окупаційних режимів «ЛНР» та «ДНР» суперечать зусиллям для встановлення миру на Донбасі.

ДМИТРА ФІРТАША
НА ВИМОГУ США МОЖЕ БУТИ
ЕКСТРАДОВАНО

Вищий земельний суд Відня ухвалив 21 лютого рішення про допустимість екстрадиції та карного переслідування українського бізнесмена Дмитра Фірташа на вимогу США за хабар в сумі 18,5 млн. доларів для того, аби отримати дозвіл на видобуток титанової сировини в Індії. Готову продукцію потім планували продавати в США.

Таким чином, Вищий земельний суд не погодився з попереднім висновком суду нижчої інстанції щодо відмови в екстрадиції Фірташа. Остаточне рішення про його екстрадицію до США ще має ухвалити федеральний міністр юстиції Австрії. Тобто, автоматичної екстрадиції Фірташа після засідання суду 21 лютого поки що не буде. У рішенні австрійського суду також немає жодних заяв про винність або невинність Фірташа. За словами судді, це питання судової системи США.

Під час засідання 21 лютого свою позицію озвучили прокурори й адвокати. Захист Фірташа наполягав, що справа має політичні мотиви. Сам же Фірташ виступати відмовився. Він зазначив, що йому немає чого додати до слів захисників.

Після суду Д.Фірташа несподівано було відразу ж взято під варту. Повідомляється, що це було зроблено на вимогу правоохоронців Іспанії, яка також має претензії до обладку українського олігарха.

ЗАЯВА ДЕРЖДЕПАРТАМЕНТУ
ДО 3-Ї РІЧНИЦІ РЕВОЛЮЦІЇ
ГІДНОСТІ

Державний департамент США оприлюднив заяву, приурочену до третьої річниці Революції гідності в Україні.

«Три роки тому тисячі українців зібралися на Майдані, центральній площі Києва, щоб домогтися того, аби їхній голос було почуто. Витримуючи мінусові темпе-

ратури та насильство з боку сил безпеки, ці українці мирно закликали свій уряд визнати їхній вибір – приєднатися до Європи.

Україна досягла значного прогресу з тих пір, але чимало роботи ще належить зробити, щоб виконати обіцянки Майдану. Пам'ятаючи мужність і рішучість, які український народ продемонстрував під час Революції гідності, Сполучені Штати закликають лідерів України активізувати зусилля для боротьби з корупцією й продовжувати політичні та економічні реформи у пам'ять тих, хто віддав своє життя, щоб забезпечити краще, більш демократичне майбутнє для України. Сполучені Штати й надалі підтримуватимуть український народ у цих зусиллях», – наголошується в заяві Державного департаменту.

РЕКС ТІЛЛЕРСОН ЗАКЛИКАВ
МОСКВУ ВИКОНУВАТИ
МІНСЬК-2

У Вашингтоні готові співпрацювати з Москвою, однак та повинна виконувати зобов'язання щодо України. Про це заявив державний секретар США Рекс Тіллерсон на зустрічі 16 лютого з главою МЗС Росії Сергієм Лавровим у Бонні.

«Ми шукаємо спільний ґрунт для співпраці й водночас очікуємо від Росії, що вона дотримуватиметься своїх зобов'язань щодо Мінських угод і працюватиме над деескалацією насильства на Донбасі», – сказав він, на що міністр закордонних справ Росії Сергій Лавров відповів, що Росія у внутрішні справи інших країн не втручається (цю мантру Путін з Лавровим повторюють ось вже три роки, однак факти свідчать про інше: саме Росія розв'язала війну на Донбасі, пославши туди не тільки сучасну бойову техніку, включно з танками, гарматами, артилерійськими системами «Град», а й свої регулярні війська).

ЗМІ повідомляють, що тема антиросійських санкцій на зустрічі не порушувалася.

Нагадаємо, що днями новий глава американського Мінфіну повідомив, що санкційна політика США стосовно Росії залишається чинною.

У НЬЮ-ЙОРКУ ПОМЕР
ВІТАЛІЙ ЧУРКІН

У Нью-Йорку помер постійний представник Росії при Організації Об'єднаних Націй Віталій Чуркін.

«МЗС Росії з глибоким сумом повідомляє, що 20 лютого, за день до свого 65-річчя, у Нью-Йорку раптово помер постійний представник Російської Феде-

рації при ООН Віталій Чуркін», – мовиться у повідомленні російського МЗС. Причиною смерті В.Чуркіна став серцевий напад.

Віталій Чуркін народився 21 лютого 1952 року в Москві. Радянський і російський дипломат. Від 2006 року був постійним представником Росії при Організації Об'єднаних Націй та в Раді безпеки ООН. Запам'ятався вмінням називати чорне білим, брехливою словесною еквілібристикою й ненавистю до України, за якою стояло бажання будь-що виправдати загарбницьку політику Путіна, за що заслужив собі репутацію рідкісного негідника.

SPACE-X УСПІШНО
ЗАПУСТИЛА РАКЕТУ
FALCON-9

Ракета-носіє Falcon-9 американської приватної компанії SpaceX успішно вивела на орбіту вантажний корабель Dragon і повернулася на Землю.

SpaceX повідомила у своєму Twitter, що перший ступінь ракети успішно приземлився на платформу на мисі Канаверал у штаті Флорида через 9 хвилин після запуску.

Корабель Dragon тим часом досяг 22 лютого Міжнародної космічної станції.

Напередодні запуск Falcon-9 відклали через технічні проблеми, проте в неділю, 19 лютого, в НАСА повідомили, що команда SpaceX усунула всі несправності та поламки.

Компанія відновила запуски лише на початку цього року після великої аварії у вересні. Тоді ракета-носіє вибухнула під час тестового запуску на мисі Канаверал у штаті Флорида. Аварія сталася під час заправки паливом.

Тоді внаслідок вибуху компанія втратила ракету та ізраїльський комунікаційний супутник AMOS-6, вартість якого оцінювали у 200 млн. доларів.

Тим часом, американські астрономи знайшли схожі на Землю планети, які обертаються навколо зірки TRAPPIST-1 в сузір'ї Водолія за 39 світових літ від нашої планети. Причому на всіх семи планетах може бути рідка вода, а значить і життя

**За повідомленнями
світових та американських
інформаційних агенцій**

Selfreliance
Ukrainian American Federal Credit Union

КУПУЄТЕ БУДИНОК? МИ ДОПОМОЖЕМО!

Безкоштовне заповнення аплікації

**НИЗЬКИЙ ВІДСОТОК ПОЧАТКОВОГО ВНЕСКУ!
КОНКУРЕНТОЗДАТНІ ВІДСОТКОВІ СТАВКИ!**

ДЗВОНІТЬ ТА ОТРИМУЙТЕ **ШВИДКУ ПРЕКВАЛІФІКАЦІЮ**
ПЕРШ НІЖ ПРИДБАЄТЕ БУДИНОК ВАШОЇ МРІЇ!

773-328-7500 X283

*Умови даної пропозиції можуть бути змінені без попереднього повідомлення.
Будь ласка, зателефонуйте на номер 1-888-222-8571 для поточної інформації.*

Your savings federally insured to at least \$250,000
and backed by the full faith and credit of the United States Government

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

Full Financial Services

SELFRELANCE.COM

2332 W. Chicago Ave. Chicago, IL 60622 773-328-7500

5000 N. Cumberland Ave. Chicago IL 773-589-0077 302 E. Army Trail Rd. Bloomingdale IL 630-307-0079 558 Summit Ave. Jersey City NJ 201-795-4061
136 E. Illinois Ave. #100, Palatine IL 847-359-5911 734 Sandford Ave. Newark NJ 973-373-7839 60-C N. Jefferson Rd. Whippany NJ 973-887-2776

**Майбутнє
своїєї родини
забезпечте тепер**

**Отримайте більше
з УНСоюзом**

ДОВГОТРИВАЛІ АНУІТЕТИ

* Відсотки тільки
на перший рік.
Всі пенсійні рати
підлягають змін.
Дійсні не в усіх
штатах.

3%*
5-РІЧНИЙ

3.5%*
7-РІЧНИЙ

4%*
9-РІЧНИЙ

ЗВЕРТАЙТЕСЯ ДО НАС:
888-538-2833

- Без додаткових адміністративних оплат від продажу і збереження
- 10% можна вибрати без штрафу
- Мінімальна сума вкладки тільки \$1,000
- Довгострокове переривання контракту (вибір грошей) можливе за умов:
 - Поліса дотримується до кінця терміну
 - У випадку тяжкої недуги
 - Вимог старечого дому
 - Медичних видатків, пов'язаних з нещасними випадками

Український Народний Союз, Інк.

2200 Route 10 Parsippany, NJ 07054 • Загальні інформації: 800-253-9862 • Fax: 973-292-0800
www.UkrainianNationalAssociation.org • facebook.com/UkrainianNationalAssociation

Home Equity Line-of-Credit

Кредитна лінія під заклад хати!
До \$150,000 - Жодних коштів
на перші 6 місяців знижка на 0.50%*

*Rates are effective December 15, 2016 and are subject to change without notice. Offer is for qualified borrowers, subject to credit approval. Limited to primary owner-occupied 1-4 family residences. First or Second Lien Position, up to \$150,000, with a combined Loan to Value (CLTV) of 70-75%. After (6) complete billing cycles at the fixed rate, the rate goes to Prime Rate + Zero (3.750 current Prime Rate). Thereafter, the rate will be set monthly, at the highest Prime Rate (as published on the last business day of each month in The Wall Street Journal Prime Rate), subject to rate floor of 3.250% and rate ceiling of 18.000%. Payment does not include applicable taxes and insurance, which, if applicable, will make your payment obligation greater. Offer is subject to change. General restrictions may apply.

Ощадності та Пенсійні Сертифікати

18 місяців до 1.21% APY 24 місяців до 1.26% APY**
36 місяців до 1.46% APY 60 місяців до 2.22% APY

Допоможемо Вам легко перенести до нас Ваш 401K або IRA план!

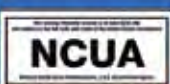
**APY is annual percentage yield. Rates are effective November 17, 2016 and are subject to change without notice.

Банківські справи по-новому!

Головний Офіс
387 Valley Road
Clifton, NJ 07013
973-471-0700

www.novafcu.com

Botany Village
237 Dayton Avenue
Clifton, NJ 07011
Phone: 973-772-0620

EAST VILLAGE MEAT MARKET

J. Baczynsky

Найпопулярніший у Нью-Йорку
український м'ясний магазин пропонує
широкий вибір вуджених домашніх ковбас та
свіжовиготовлених гарячих і холодних виробів
української та європейської кухні.

Tel. (212) 228 - 5590

Fax (212) 979 - 6593

E-mail: Eastvillagemeat@hotmail.com

139 2nd Ave. (Bet. 8th and 9th Streets)
NEW YORK, NY 10003

Store Hours
Monday – Thursday 8:00 am – 6:00 pm
Friday 8:00 am – 7:00 pm
Saturday 8:00 am – 6:00 pm

VISA • MASTERCARD • ACCEPTED

IVAN BERNATSKY

Ukrainian Drama Theater of New York

Вистава з нагоди відзначення 203-ї річниці
від дня народження Т.Г. Шевченка.

"Світе тихий, краю милий,
Моя Україно, за що тебе..."

За сприяння Українського Народного Дому
в Нью Йорку

12 березня (Неділя) 2017 р.
о 2.30 р.м.
Український Народний Дім
140 2nd Avenue, NY

Квитки on-line:
203shevchenko.eventbrite.com

або за тел. 347 523 1226
попередній продаж – \$35,
при вході – \$45

Генеральні спонсор:
Українська Федеральна Кредитова Кооператива "Самопоміч" в Нью Йорку
Український Народний Дім в Нью Йорку

NEW YORK 2017

ШЛЯХ. ІСТИНА. ЖИТТЯ

Львівська Духовна семінарія Святого Духа сьогодні

Отця Івана Терлецького, директора українського музею й бібліотеки у Стемфордї (штат Коннектикут), знаю як хоронителя скарбів Стемфордської єпархії. Але коли торік, напередодні Різдва Христового ми зустрілися в «золотій залі» Стемфордського українського музею, де було розгорнуто фотовиставку до 25-річчя повернення в Україну кардинала Мирослава-Івана Любачівського, й зайшлося про катакомбну Українську греко-католицьку церкву, з'ясувалося, що отець-мітрат Іван Терлецький – один із тих священиків українського зарубіжжя, які стали першими будівничими на шляху відродження церкви-страдниці на своїй історичній Батьківщині – протягом 1991-1994-х років він був віце-ректором відродженої Львівської духовної семінарії Святого Духа – ровесниці Української держави. Про те, як це було, отець-мітрат Іван Терлецький, який недавно відсвяткував 40 років свого священства, розповів нашому тижневику.

– 13 днів перед тим, як я мав летіти до України, в Советському Союзі вибухнув путч і постало питання: їхати чи ні? Але 24 серпня 1991 року Україна проголосила незалежність, а 2 вересня я вже був у Львові. У зовсім іншому світі, ніж той, у якому жив дотоді. По-українськи розмовляв, але мало що знав про тамтешнє щоденне життя. Бо, хоч і син українців-утікачів (тато – із Старосамбірщини, мама – зі Снятинщини), народився й виріс в Америці, в Йонкерсі. Татові було 15, мамі – 16, як вони опинилися на чужині, в таборах у Німеччині (до речі, мій батько був один час у таборі разом з нинішнім почесним президентом кредитівки СУМА-Йонкерс

БАГАТО ПОКЛИКАНИХ, АЛЕ ОБРАНИХ МАЛО

Володимиром Козицьким), й одружилися. По війні, в 1949 році, приїхали до Америки, бо тут жила тітка, яка дісталася сюди ще з першою «хвилею» імміграції. Оселилися в Йонкерсі, і я там народився в 1950 році. У нашій родині було шестеро дітей. Я вчився в парафіяльній щоденній школі Святого Михаїла, потім закінчив коледж, здобув вищу духовну освіту у Вашингтоні, висвятився на священика. Був священиком Стемфордської єпархії, префектом у семінарії. Закінчив ще одні вищі студії, дістав другу магістерку, «світську» – з бібліотекарства. Але цього всього було зовсім недостатньо, щоб розуміти те, що відбувалося в Україні зразка 1990-х років. Хоч я твердо знав, що Українська греко-католицька церква вийшла з підпілля і їй потрібно допомогти відродитися.

У 1991 році владика Мирослав-Іван Любачівський повернувся в Україну, щоб продовжити справу Йосифа Сліпого, але архієпископ Володимир Стернюк, один із провідників катакомбної Української греко-католицької церкви в часи комуністичного режиму, вже почав розчищати дорогу – в 1990 році він взявся відродити Львівську духовну семінарію, закриту й ліквідовану більшовиками, й запропонував отцеві Олександру Богунів-Кенезу з Бостону та мені прилучитися до цього. Отець Олександр Богун-Кенез багато попрацював тоді над відродженням семінарії – він був віце-ректором з питань дисципліни та формування характеру семінаристів.

Греко-католицька церква щойно вийшла з підпілля й до неї потягнулися спрагли віри та знань люди. Набралося понад 400 студентів, але то були духовні курси при Преображенській церкві, хлопці жили по домах і приїздили лише на лекції.

Місцева львівська влада не хотіла віддавати старих при-

Встановлення пам'ятного хреста під час офіційного відкриття семінарії в Рудно. 8 листопада 1992 р.

Наша довідка: Львівська духовна семінарія Святого Духа – вищий навчальний заклад Львівської Архиепархії Української греко-католицької церкви, метою якого є формування кандидатів до священства. Отримання філософсько-богословської освіти забезпечується в співпраці з Українським католицьким університетом.

Заснована як єпархіальна семінарія в 1779 році. Спадкоємиця Генеральної Духовної семінарії, заснованої австрійським цісарем Йосифом II у 1783 році – єдиної семінарії греко-католицької церкви, де здобувала богословську освіту молодь з Галичини, Закарпаття, Пряшівщини, Крижевської єпархії, Семигорода та Хорватії. Першим її ректором був о. Антін Ангелович, пізніше митрополит Галицької митрополії.

У 1929 році на основі заснованого при семінарії богословського факультету було створено Греко-католицьку богословську академію з ініціативи та благословення митрополита Андрея Шептицького. У 1930 році її ректором став Йосиф Сліпий.

Серед студентів семінарії були М.Шашкевич та І. Вагилевич. Після приходу більшовиків у 1939 році семінарію було закрито й остаточно ліквідовано в 1944 році. Відновлено в 1989 році. 2001 року в рамках візиту до України Святіший отець Іван Павло II благословив наріжний камінь під будівництво відродженої Львівської духовної семінарії Святого Духа на вулиці Хуторівка, яке було закінчено в серпні 2005-го.

міщень семінарії на вулиці Коперника, бо в радянські часи, коли наша церква була в підпіллі, вони перейшли у власність Львівського державного університету імені Івана Франка. Натомість під семінарію було виділено обійстя старого літнього піонерського табору «Гранда» в селищі Рудно, на околиці Львова, звідки й почався той новий етап в історії Української греко-католицької церкви. Навесні 1991 року семінарія перенеслася туди й у тому піонерському таборі ми почали спільно жити й налагоджувати освітню систему, не знаючи, що нас чекає завтра.

Але 1 грудня 1991 року, годині об 11-й вечора, вже було зрозуміло, що український народ вибрав свою дорогу й готовий нею йти далі. Пам'ятаю, владика закликав, щоб ми зібралися в нашій ідальні й відсвяткували цю епохальну подію. Три дні пізніше прийшла делегація греко-католицького духовенства, які перейшли з Ленінградської православної семінарії на греко-католицьку віру й зробили нам заувагу, що, мовляв, ми, американці, псуємо їхніх хлопців, бо то вже пилипівка, а ми веселимося. Але нас тоді порятувало те, що між нами був владика й дав нам на ту велику радість (Україна ж бо стала вільною!) своє благословення.

Спочатку в семінарії було тільки три навчальні курси й усі майже 400 студентів записалися на них. Притому, що декотрі з них тільки скінчили середню школу, декотрі вже мали за спиною університетські студії. Найстаршому семінаристові було 62 роки. Але владика Володимир Стернюк сказав: «Дайте кожному шанс, бо є багато праці». До того, що ми не мали приміщення, ми не мали ще й викладачів. Був ректор – Юліян Вороновський і віце-ректор з навчальної програми – я, до нас долучився один

старенький священик, отець Микола Пристай, який 40 років жив у Сибіру й повернувся до Львова, але там він був вчителем, а не священиком. У 1992 році приїхав Любомир Гузар і став першим духовником семінарії в Рудно, бо перший рік ми мали лише сповідників...

Ми вдячні тим піонерам, бо все, що ми там мали – три будинки житлові й один навчально-господарський, а в них – ліжка, столи, стільці – все це належало таборові. Але наприкінці весни господарі того обійстя в Рудно вирішили, що на літо тут має бути дитячий табір і виходило, що ми знову опиняємося просто неба. Владика Юліан з іншими прихильниками нашої церкви почали їздити по пайовиках-співвласниках того табору, й 85 відсотків з них передали свою частку на потреби церкви, але 15 відсотків не погоджувалися – головні члени робітничої спілки, бо мали інші плани. Тим часом приїхали Блаженніший Мирослав-Іван Любачівський, отець Іван Дацько, отець Рафаїл Турконяк, владика Василь Лостен, пресова секретарка Соня Глутковська...

Українська греко-католицька церква повинна була не просто вижити, а жити... Перший рік був дуже тяжкий. Другий – легший. Моєю цариною була навчальна програма. І найперше, що я зробив, розділив семінаристів на три групи: одна прискорена (Блаженніший Мирослав сказав, що йому потрібно висвятити 90 священиків до 1-го грудня), бо невіливо було реєструвати парафії без фізичної присутності священика. Ті, що навчалися в ній, мусили бути дуже жертвенні. Потім була група з трирічним навчанням, і ще одна – з п'ятилітнім, з тим, щоб через деякий час перейти до шестилітньої програми. За основу я взяв американську систему навчання, яку знав: загальна освіта, філософія й поступовий перехід до богослов'я. Тепер семінарія Святого Духа пов'язана з УКУ, ще є рік практики, ще є час знайти своє кохання, бо 90 відсотків священиків – світські люди, які бажають мати сімейне життя. Після закінчення студій брали рік, щоб познайомитися, дістати благословення, одружитися. Загальне правило – мусиш бути одружений перед дияконством, незалежно від віку, а після дияконства вже одружуватися не можна.

Одним з моїх студентів був сьогоднішній предстоятель Української греко-католицької церкви, владика Святослав Шевчук.

– **І яким він був студентом?**

– Знаменитим. Одним з найкращих, що ми мали. Але був, як то ви кажете, «білою вороною».

– **Чому «білою вороною»?**

– Себто рідкісним студентом. Починав у підпільній церкві в Чернівцях, потім на запрошення владика Сапеляка разом з іншими хлопцями

Служба Божа в соборі Святого Юра у Львові, яку проводить кардинал Мирослав-Іван Любачівський. Праворуч від нього – о. Іван Терлецький, тодішній віце-ректор семінарії

Що можна бажати нашим семінаристам? Щоб вони стали святыми. Бо найбільше до Бога притягує яскравість особи священика – «Будьте досконалі, як і Отець ваш небесний досконалий!» І так довго, як наші семінаристи змагатимуться стати святыми, вони притягуватимуть людей до Бога, вони пригадуватимуть сьогоднішній модерній людині, що найважливіше в світі, найважливіше в житті – це приготуватися до вічності, це спасти свою душу...

**Отець Роман Мірчук,
віце-ректор Львівської
духовної семінарії
Святого Духа в Рудно
(1994-1999-ті роки)**

Семінарію відвідав Папський нунцій Антоніо Франко (другий ліворуч). Весна 1992 р.

Архієрейська Божественна Літургія з нагоди 25-ліття відродження семінарії та 40-ліття священичих свячень віце-ректорів семінарії Святого Духа в Львів-Рудно отців-мітратів Івана Терлецького й Романа Мірчука. 29 вересня 2016 р.

їздив до Аргентини, повернувся назад до України. Потому мав запрошення від одного єпископа їхати до Америки, бо тоді, в 1990-ті роки, на американській землі в українських парафіях бракувало священиків, але вирішив залишитися в Україні. Я його рекомендував на вищі студії, старався переконати Блаженнішого та його дорадників, що в майбутньому

це буде той, хто допоможе нашій церкві утвердитися.

До того ж він мав чудовий голос. Пригадую, коли ми із семінаристами їхали на прощу до французького Люрду, то він був єдиний, хто знав слова всіх пісень. Коли співали баладу про Довбуша, то дорогою, хто на другому, хто на третьому куплеті, але всі «загубилися», а він знав всю пісню, від початку до кінця.

– **З тих майже 400 семінаристів скільки стали священиками?**

– 270. В Україні, коли ти вступиш до семінарії, то будеш священиком, бо і родина покладає надію, і наречена. Це дуже високий відсоток. Бо в Америці, якщо один із 13 висвячується, то дуже добре. Я написав 171 характеристику на висвячення!

Одного року я був секретарем приймальної комісії. Спрага до духовних знань була надзвичайна. Кандидатів було більше, ніж місць. Притому, що греко-католицька церква потребувала священиків, ми не приймали автоматично. Одного бажаня стати священиком було недостатньо. Потрібно було приготуватися: до катехизації, іспитів, знати молитви, мати рекомендації від місцевого пароха. Я завжди запитував щось «світського» – з літератури, історії, культури – щоб побачити кругозір майбутнього семінариста. Але совєтська ментальність давалася взнаки й тут. Були такі, що пробували

І все це становлення відбувалося в контексті великого протистояння між православними й греко-католиками. У Києві, на Лівому березі, є наш великий собор Воскресіння. А ви знаєте, що він мав бути зведений поблизу Львівської площі? В 1993 році я був на освяченні того місця, там василіани тепер мають церкву. Першого дня все виглядало спокійно, а наступної неділі в Софіївському соборі брами позачиняли на ланцюги, щоб ми не могли молитися, старенькі жінки кричали нам у вічі різні жорстокі слова. Тоді я перший раз у своєму житті побачив плакати з написами «Галицький терор!».

Ми не дісталися до тієї церкви, благословили землю надворі, молитовно, скромно, запам'яталось, як промовляв Ігор Калинець, його слова в моєму серці донині: «Не буде вільної України доти, доки не буде греко-католицької церкви в Києві».

... Львівській духовній семінарії Святого Духа виповнилося 25 років. У вересні минулого року отець-мітрат Іван Терлецький разом з отцем-мітратом Романом Мірчуком, який більшу частину свого життя провів у США, а тепер служить священиком на Півдні України, в Миколаєві, й також був серед тих, хто відроджував Львівську духовну семінарію, взяли участь у ювілейних урочистостях.

– Ми зробили паломництво на Святу землю, а після того поїхали відвідати наших дітей – студентів, більшість з яких є тепер священики, – веде оповідь далі о.Іван Терлецький. – Відвідали спочатку Київську духовну семінарію на Трьох-святительській. Був празник Воздвиження Чесного Хреста, правили Службу Божу й співали її на київські мелодії, більше, як ви чуєте в православній церкві, ніж у католицькій, до чого ми звикли. Потім ми мали зустріч із семінаристами й гостину. А наступного дня, 28 вересня, поїхали до Львова, відвідали нову Львівську семінарію біля Стрийського парку, яку перенесли сюди з Рудно і яка вже існує 10 років. Сьогодні тут ректором отець Ігор Бойко, а перед тим був отець-доктор Богдан Прах, нині ректор Українського католицького університету.

29 вересня 2016 року у Львові відправили урочисту Архієрейську Божественну Літургію з нагоди 40-ліття священичих свячень колишніх віце-ректорів Львівської духовної семінарії Святого Духа отців-мітратів Івана Терлецького й Романа Мірчука та 25-ліття відкриття семінарії. Очолив її Митрополит Львівський Ігор Возняк у співслужінні зі 110 священиками – колишніми студентами отців-мітратів з Америки Івана Терлецького та Романа Мірчука.

**Записав
Валентин Лабунський**

У ГРОМАДІ

20 лютого в американській столиці біля Меморіалу Абрагама Лінкольна вшанували героїв Небесної Сотні, розстріляних три роки тому на Майдані.

Церемонія розпочалася з виконання печальної пісні «Плине кача», яка стала реквіємом за полеглими захисниками Майдану. Духовенство, дипломати, представники української та інших етнічних громад американської столиці вшанували полеглих хвилиною мовчання. До скорботної гро-

«ПЛИНЕ КАЧА» В ЦЕНТРІ ВАШИНГТОНА

Поминальна церемонія біля меморіалу А.Лінкольна у Вашингтоні

мади звернувся посол України в США Валерій Чалий. Подяку-

вавши українським організаціям Америки за єдність і со-

лідарність, він підкреслив, «що боротьба за Україну триває,

сьогодні – в умовах російської агресії». З коротким словом виступили також лідери українських організацій, зокрема US-Ukraine Foundation, United Help Ukraine, Razom.

Панахиду за загиблими відправили отці Української православної та Української греко-католицької церков. Церемонія завершилася спільною молитвою, виконанням гімнів України і США та запаленням поминальних свічок.

**Прес-служба
Посольства України
в США**

ХРИСТИЯНСЬКЕ СЕРЦЕ - ДЛЯ АВДІЇВКИ

Руїни та сльози Авдіївки

Українська православна церква США у співпраці з добродійним центром в Івано-Франківську, який опікується сиротинцем у Залуччі, передала потерпілим Авдіївки 10 тисяч доларів.

З благословення предстоятеля Української православної церкви США, митрополита Антонія, з допомогою

церкви й товариства Святого Андрія Первозванного глава Консисторії УПЦ США, владика Даниїл зустрівся з пред-

ставниками Маріупольського центру для людей похилого віку й передав їм фінансову допомогу. Ці кошти спрямовано для підтримки старших, немічних і поранених на Сході України, зокрема під час обстрілів Авдіївки.

**Прес-служба
УПЦ США**

ЮРІЙ ТАРНАВСЬКИЙ
У КОЛУМБІЙСЬКОМУ
УНІВЕРСИТЕТІ

6 березня в Колумбійському університеті відкривається виставка з архіву одного із засновників Нью-Йоркської групи, відомого письменника Юрія Тарнавського.

Фрагмент підготовки до виставки

Цей персональний архів засновано в 1996 році як частину архіву Нью-Йоркської групи, коли Юрій Тарнавський був професором української літератури та культури в Колумбійському університеті. Унікальні матеріали та артефакти охоплюють шістдесятилітню літературну та наукову кар'єру відомого письменника та науковця, починаючи від його ранніх літературних творів українською, крізь довгий період двомовної українсько-англійської творчості й аж до найновіших англомовних поетичних та прозових творів, в додатку до праці в ділянці штучного інтелекту та теоретичної лінгвістики, якими він займався протягом багатьох літ.

Найновішим експонатом на виставці є перший твір українською мовою в царині трансформаційно-породжувальної граматики «Знаннева семантика» – переклад докторської дисертації Юрія Тарнавського, яку він захистив у Нью-Йоркському університеті й яку недавно видала Києво-Могилянська академія (у перекладі брав участь сам

автор). Текст дисертації доповнює обширний словник технічних термінів, розроблений др. Тарнавським.

Юрій Тарнавський є автором понад трьох десятків книг поезії, драми, художньої прози та есеїстики, а також перекладів українською та англійською мовами. У четвер, 23 березня, о 6-й годині вечора в Колумбійському університеті відбудеться літературний вечір, на якому він читатиме свої найновіші твори. Письменника представитиме др.Марія Грація Бартоліні, автор монографії італійською мовою про поезію Юрія Тарнавського. Вечір закінчиться товариським прийняттям.

Виставку, яка триватиме до 31 березня 2017 р., організовано Бутлер-бібліотекою. Її можна безкоштовно відвідати під адресою: Butler Library, 6th Floor, 535 West 114th St, New York, NY 10027.

Більше інформації про цю подію на веб-сторінці:

www.library.columbia.edu/locations/rbml/units/bakhmeteff/news або за телефоном: (212) 854-5590

Вл.інф.

ЗМАГАННЯ... БОРЩІВ

19 лютого під покровом Української католицької церкви Івана Хрестителя у місті Ла Меса (штат Каліфорнія) відбулося змагання... борщів.

Цей дещо незвичний «турнір» був частиною благодійного обіду, організованого задля збирання коштів на ремонт сусідньої Української православної церкви, яку недавно через стихійне лихо було затоплено й пошкоджено.

Відбулося дегустування шести різних видів борщів, в результаті якого учасники добродійного обіду мали визначити переможця. Домомагали роздавати борщ студенти місцевої католицької школи. Після цього виступила співачка Уляна Воробей, а хор виконав декілька народних та духовних пісень. Також було розіграно лотерею й проведено аукціон. На завершення пролунало ще декілька

(зліва направо): о.Джеймс Банкстон (священик Української католицької церкви), Михайло Бойко (ініціатор і переможець змагання), о.Мирон Михайлюк (священик Української православної церкви)

народних та духовних пісень у виконанні хору, а також виступило вокальне тріо сім'ї священика Джеймса Банкстона.

На благодійному обіді вдалося зібрати близько двох тисяч доларів, а також віряни різних конфесій разом гарно провели час. Переможцем конкурсу борщів став його ініціатор Михайло Бойко з Яремчі. Тепер він мріє організувати по-

дібний конкурс і в Україні.

Учасники добродійного зібрання вшанували пам'ять героїв Революції Гідності – спільною молитвою та реквіємом «Вічна пам'ять» у виконанні місцевого хору під керівництвом Луки Міллера – на честь річниці Майдану та всіх тих, хто віддав своє життя за Україну.

**Олег Керницький
Рамона (штат Каліфорнія)**

*Це найкраще місце для
збереження ваших
ощадностей!*

Інтернет: www.sumafcu.org

**Завантажте наш мобільний додаток
для зручності контролю за рахунками!**

Шукайте **SUMA FCU Mobile**

- Депозит чеків
- Перегляд балансів та історії транзакцій
- Перекази між рахунками та оплата позичок
- Оплата рахунків та більше

Телефонуйте 914-220-4900.

Головне Бюро

125 Corporate Blvd
Yonkers, New York 10701
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-220-4090
1-888-644-SUMA
E-mail: memberservice@sumafcu.org

Філія в Йонкерсі

301 Palisade Ave
Yonkers, NY 10703
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-965-1936
E-mail: palisade@sumafcu.org

Філія в Спрінг Валі

16 Twin Ave
Spring Valley, NY 10977
Tel: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335
E-mail: springvalley@sumafcu.org

Філія в Стамфорді

39 Clovelly Road
Stamford, CT 06902
Tel: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246
E-mail: stamford@sumafcu.org

Філія в Нью-Гейвен

555 George St.
New Haven, CT 06511
Tel: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677
E-mail: newhaven@sumafcu.org

Ваш Банк продали... ЗНОВУ?

UKRFCU - ті самі власники вірно служать громаді з 1952 року

Заощаджуйте з UKRFCU - порівняйте наші ставки

9 MONTH SHARE CERTIFICATE
1.09% Interest Rate
1.10% APY*

17 MONTH SHARE CERTIFICATE
1.39% Interest Rate
1.40% APY*

24 MONTH SHARE CERTIFICATE
My Choice "Bump Up" Option**
1.24% Interest Rate
1.25% APY*

60 MONTH SHARE CERTIFICATE
My Choice "Bump Up" Option**
2.37% Interest Rate
2.40% APY*

Розбудуйте своє майбутнє з UKRFCU!

DISCLOSURE:

*APY = Annual Percentage Yield. **My Choice allows a one-time rate increase corresponding with current advertised 24-month or 60-month UKRFCU certificates. The new rate will remain in effect until the certificate maturity date. \$500 minimum balance required to open and earn APY. A penalty may be imposed for early withdrawals. Rates displayed are accurate as of 02/03/2017 and subject to change without notice. Must be member or sign-up for membership in the UKRFCU to qualify. New memberships are subject to UKRFCU membership terms and disclosures (see membership eligibility at www.ukrfcu.com or inquire at any UKRFCU location).

Federally Insured by NCUA

UKRFCU.com
Ukrainian Selfreliance Federal Credit Union

215-725-4430

КІНО

ЖНИВА – ГІРКІ, АЛЕ ВСЕ ПЕРЕМАГАЄ ЛЮБОВ...

Минулої неділі, 19 лютого, в Українському музеї в Нью-Йорку відбувся перед-прем'єрний показ першого художнього повнометражного ігрового англomовного фільму про український Голодомор *Bitter Harvest* («Гіркі жнива»), який 24 лютого виходить на екрани американських кінотеатрів й згодом його зможуть побачити глядачі у щонайменше ще 43 країнах світу. Минулого тижня допрем'єрні покази відбулися також у столичному Вашингтоні та Нью-Джерсі.

У Нью-Йорку фільм представили директор програм Українського музею й співорганізаторка кінофестивалів при ньому Ганя Криль та кінорежисер Дем'ян Колодій, відомий за фільмами «Помаранчеві хроніки» та «Воля або смерть».

Головний режисер фільму Джордж Менделюк

Кадр з фільму Bitter Harvest

Закрита прем'єра стрічки відбулася на фестивалі для кінопрокатників «American Film Market» 9 листопада 2015 року в Санта-Моніці (штат Каліфорнія), 14 лютого 2016-го його побачили на Берліналі, а 17 травня – в програмі Каннського фестивалю. Наприкінці лютого фільм виходить в американський, британський та канадський прокати.

Цей фільм спрavedливо називають українсько-канадським. Тому що Джордж Менделюк – канадський режисер, продюсер і сценарист має українське походження. Народився він у 1948 році в німецькому Аугсбургу, зняв 9 художніх кінострічок та понад 300 годин фільмів для телебачення, працював із 9 номінантами та 2 переможцями премії «Оскар».

«Більшість моєї родини фактично пережила Голодомор-

геноцид, і тому *Bitter Harvest* – це глибоко особистий фільм, – каже Джордж Менделюк. – Хоч «Гіркі жнива» – це більше, ніж фільм, він покликаний надати голос мільйонам українців, яких знищили так невинувато й жорстоко... Разом з тим «Гіркі жнива» – це фільм насамперед про кохання, яке завжди бере гору над злом».

Ролі звичайних українців, котрим випало жити в часи сталінського штучного голоду та колективізації, прекрасно зіграли неукраїнці – Макс Айронс, Саманта Баркс, відома за появою в останній екранізації «Знедолених», Баррі Пеппер, що грав у «Врятувати рядового Раяна» та «Зеленій милі», Теренс Стемп («Зоряні війни. Епізод 1»). У ролі червоного командира – Тамер Гассан, відомий за серіалом «Гра престолів». У фільмі зні-

мались і відомі українські актори, зокрема Остап Ступка та Олександр Печериця.

Зйомки відбувалися у Національному музеї народної архітектури та побуту в Пирогові та на інших знімальних майданчиках Києва. Москву знімали в Лондоні, в Pinewood Studios.

Головний продюсер фільму – канадієць також. Бюджет фільму – 20 млн. доларів, відносно невелика сума як для голівудських історичних фільмів і гігантська – як для українського кіно. Бо охочих підтримувати його мало. Створення ж *Bitter Harvest* повністю профінансував канадський меценат українського походження Ян Ігнатович, виступивши його продюсером. Досягнувши видатних результатів у сфері фінансів і медичних технологій у Канаді, зокрема, заснувавши низку успішних

інвестиційних фондів та компаній, таких як Acuity Funds, First Generation Capital Inc» та ін., що стали провідними суспільно-відповідальними фірмами Канади, Ян Ігнатович також реалізував низку освітніх проектів, зокрема, заснував Ihnatowycz Institute for Leadership при Richard Ivey School of Business, підтримав створення Центру Українського католицького університету та інші. А також виступив меценатом багатьох проектів, серед яких відновлення будівлі Королівської консерваторії в Торонто (сьогодні Ihnatowycz Hall), розбудови українського Дому опіки в Торонто, перебудови пластового табору в Торонто тощо.

За словами режисера, фільм про сталінський терор в Україні набув нового значення на тлі вторгнення російських

загарбників до Криму та конфлікту на Сході України, що, на його думку, є продовженням тієї ж старої історії. Він сподівається, що фільм побачать і в Росії. Бо головне завдання, яке ставили перед початком праці над ним його творці, в тому, щоб не ярити рани, а просвітити глядача щодо жахів геноциду, спонукати його дізнатися правду й нести її світові.

Відтак, *Bitter Harvest* – це лише перший з кількох фільмів, які Джордж Менделюк планує зняти, щоб показати людству унікальну ідентичність України. Наступною стрічкою буде мюзикл «The Play», в основі якого – історія родини, котра, рятуючись від Голодомору, потрапляє до Львова, а тоді, врешті, до Канади й несе з собою український дух крізь усі радощі та печалі.

26 лютого в Dolby Theatre в Лос-Анджелесі відбудеться 89-та церемонія вручення нагород премії «Оскар».

Американська академія кінематографічних мистецтв і наук вручить нагороди в 24 номінаціях й за видатний внесок в галузі кінематографу. Як й очікувалося, лідером серед претендентів на заповітну статуетку став фільм Дем'яна Шазелла *La La Land*, який за кількістю номінацій (14) може конкурувати з такими знаковими кінострічками як *All About Eve* і *Titanic*.

«Ла-Ла Ленд» – драматично-комедійний фільм-мюзикл, який розповідає про джазового піаніста, котрий закохується в Лос-Анджелесі в молодшу актрису. У назві кінокартини «закодовано» прізвисько цього міста LA, а також американський евфемізм, яким окрес-

ЧЕРВОНА ДОРІЖКА-2017

люють стан людини, відірваної від реальності.

Серед конкурентів *La La Land* – «Лев» (*Lion*), «Місячне світло»

(*Moonlight*), «Будь-якою ціною» (*Hell or High Water*), «Манчестер біля моря» (*Manchester by the Sea*), «Огороджі» (*Fences*), «3

міркувань совісті» (*Hacksaw Ridge*), «Прибуття» (*Arrival*), «Приховані фігури» (*Hidden Figures*).

За нагороду «Найкраща чоловіча роль» змагатимуться Раян Гослінг, Кейсі Аффлек, Ендрю Гарфілд, Бігго Мортенсен, Дензел Вашингтон. Здобути перемогу в номінації «Найкраща актриса року» спробують Ізабель Юппер, Наталі Портман, Мерил Стріп, Рут Нег'га, Емма Стоун. Найкращого режисера вибиратимуть з-поміж Дені Вільньова («Прибуття»), Мела Гібсона («3 міркувань совісті»), Дем'яна Шазелла («Ла-Ла Ленд»), Кеннета Лонергана («Манчестер біля моря»), Баррі Дженкінса («Місячне світло»).

Вестиме вечір комік Джиммі Кімміл, який, запевняють його організатори, «має якості всіх талановитих ведучих». У США пряму трансляцію з церемонії 89-го вручення «Оскара» здійснюватиме телеканал ABC. Церемонію мають намір дивитися в більш як 225 країнах світу.

Сторінку підготувала Катерина Боруш

ЛЮТИЙ. БЕРЕЗІЛЬ. ЛИСТОПАД

Перетнувши в 1916 році кордон між двома ворогуючими імперіями – Австро-Угорською та Російською, Лесь Курбас, який народився у Самборі на Львівщині, вже більше ніколи не повертався до Галичини. Хоча зв'язок із малою батьківщиною та близькими людьми підтримував до кінця своїх днів, перетягуючи знайомих і друзів на Велику Україну: Володимира Блавацького, Амвросія Бучму, Йосипа Гірняка, Мар'яна Крушельницького... У березні 1922-го він засновує в Києві експериментальний театр-студію «Березіль» (за староукраїнською назвою цього місяця), а в 1926-му переносить її до Харкова. Відтак, київський період життя та становлення «Березоля» називають «політичним», харківський – філософським.

«Курбас у Києві» – так називається виставка, яку Мистецька група «Яра» під керівництвом Вірляни Ткач і Музей театального, музичного та кіномистецтва

України представляють 25 лютого в українській столиці – Молодому театрі та театальному музеї. Тут можна побачити ескізи костюмів, які викликали захоплення публіки і мистецьких критиків Нью-Йорка, а також оригінальні й реконструйовані костюми, макети сценографії, афіші, режисерські примірники п'єс з нотатками Курбаса, ноти, документальні фотографії з вистав тощо. Звукозаписи сцен з вистав та зі спогадів сучасників у виконанні акторів «Яри» допоможуть сучасникам краще зрозуміти й осмислити позачася Курбасового таланту, який ставить його в один ряд із найбільш знаними авангардистами першої половини ХХ-го сторіччя.

...Лесь Курбас як «ворога народу» розстріляли 3 листопада 1937-го в урочищі Сандармох у Карелії. 25 лютого минає 130 років від дня його народження.

ВІД ШТАТУ ДО ШТАТУ

Jack London

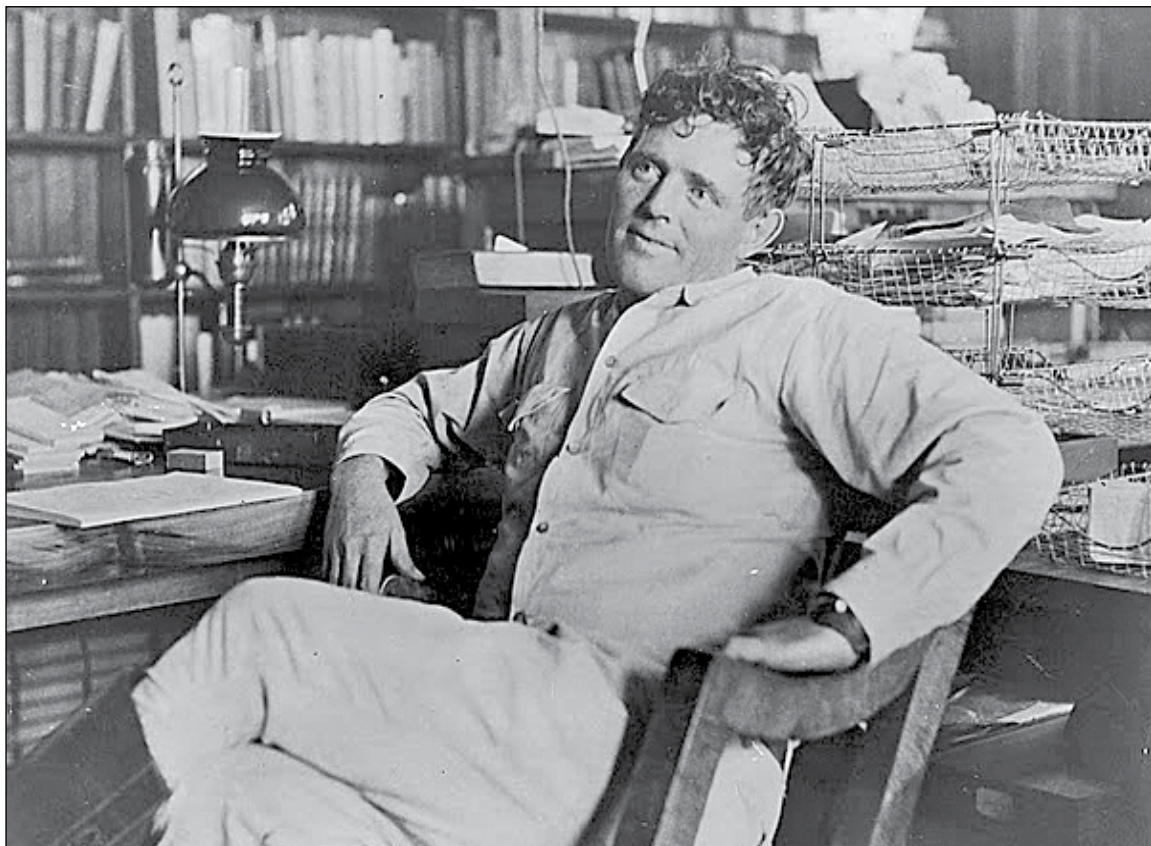
Пароплав відчалив із Сан-Франциско й тихою ходою вздовж узбережжя, через лабіринт аляскинських островів, пришвартувався в Скагвею. Далі, до Клондайка, треба було діставатися, хто як міг. Люди з грішми наймали індіанів-провідників з собаками. У Джека ж грошей не було, і він йшов пішки сам. На кожен перевал припадало по дню. Знадобилося 90 діб, щоб дістатися до Довсона.

Довсон, Клондайк, Юкон, Сорокова миля, струмок Ельдорадо... Колись, у дитинстві, начитавшись його «Північних оповідань», ми розкладали на підлозі географічну мапу й настирливо вишукували ці дивні назви, щоб пройтися ними ще

не відомого письменника. Коли перше оповідання «За тих, хто в дорозі» побачило світ, автору довелося позичити десять центів, щоб купити журнал, в якому його було надруковано.

Чи багато можна дізнатися про довколишній світ, проживши рік у лісовій хижці?

На це запитання відповідають не лише «Північні оповідання». А й сама хатина, яка тепер стоїть в Окленді, біля Сан-Франциско, неподалік салуну «Перший і останній шанс Гейнолда». Завсідниками цього столітнього «шансу» були моряки, вантажники, «морські вовки» - любителі розповідати про свої дивовижні пригоди, в яких часто бувало більше фантазії,

Джек Лондон у своєму робочому кабінеті

МОРЯК У СІДЛІ В ДОМІ ВОВКА

й ще раз, немов і самі були заражені золотою «лихоманкою». Тепер же, пришвартувавшись у Скагвеї, ми так само шукали Юкон-Клондайк-Довсон, але вже на «живій» місцевості Аляски й Канади.

Дерев'яний Довсон Джека Лондона був наповнений золотошукачами, гендлярями, авантюристами, повіями, шукачами пригод... Сам він належав до останніх. На Алясці він прожив тільки один рік. Але цей рік визначив всю його майбутню долю. У 1897 році Джеку Лондону йшов двадцять другий рік. За плечима голодне дитинство. Рідний батько його не визнавав. Своє прізвище взяв від вітчима. Працювати почав з десяти років - продавав газети й рибу, возив тачки з вугіллям і прав брудну білизну. Один долар - це все, що він міг принести в дім після смерті вітчима, щоб підтримати матір і двох сестер. Що робити? Як жити далі? Відповідь знайшов у газетах, які навипередки запрошували до Аляски на пошуки омріяного золота. Разом з лопатою, киркою та сокирою Джек прихопив і свої записники.

Своє золото добував на Сімдесят другій милі. Зима стояла нестерпно люта, холодна настільки, що слова «мороз» і «холод» у нотатнику Джек писав з великої літери.

Чи багато можна дізнатися про довколишній світ, проживши рік у лісовій хижці?

«Північні оповідання» Джека Лондона, які стали класикою, відповідають на це запитання. Притому, що знаменитими вони стали далеко не відразу. Газети й журнали не поспішали визнавати аляскинських героїв нікому

З Шарміан на «Снарку»

ніж правди. Сюди в пошуках гострих сюжетів іноді заходив і Джек Лондон. У салун, але не в хатину, яка, за переказами, також пам'ятає головного «морського вовка».

У 1967 році одному канадійському прихильникові таланту Джека Лондона Діккенсу Норту стало відомо, що десь існує автограф письменника на уламку дерева, і він поставив перед собою мету знайти його. Найперше вирушив до Довсону, на Аляску, де вдалося з'ясувати, що місцевий листоноша Джек Маккензі, який усе своє життя розвозив пошту на собаках Юконом, давним-давно знайшов той автограф, увічнений на

колоді, всередині хатинки, що стояла біля потоку Гендерсона. Старий листоноша, якого таки знайшов канадєць, повідомив, що шматок дерева з підписом він років двадцять п'ять тому подарував своєму приятелю, вже покійному, й тепер не має жодних відомостей про подальшу долю автографа. Норт попросив описати хатинку, й, запрявши собак, вирушив на її пошуки і таки знайшов за 75 миль від Довсона. Незабаром вдалося відшукати й автограф - на грубому шматку деревини, вирізаному з колоди, рукою письменника було написано: «Джек Лондон, золотошукач, письменник, 27 січня 1898 року».

Наша довідка: Джек (Джон Гриффіт) Лондон - видатний американський письменник світової слави. Народився 12 січня 1876 року в Сан-Франциско, виростав в місті Окленді (штат Каліфорнія). Самостійне трудове життя розпочав ще школярем: продавав газети, працював на консервній фабриці, ловив піратським способом мідій в бухті Сан-Франциско.

У 1893 році найнявся матросом на промислову шхуну, яка полювала на котиків біля берегів Японії та в Берінговому морі. Враження від цієї епопеї лягли в основу першого нарису Дж. Лондона «Тайфун біля берегів Японії», за який він отримав першу премію однієї з газет Сан-Франциско. Саме цей нарис став початком його літературної кар'єри.

У 1894 році взяв участь у марші безробітних на Вашингтон, після чого місяць просидів у в'язниці. В 1895 році вступив до Соціалістичної робітничої партії США, з якої в 1914 році вийшов, заявивши про втрату віри в її «бойовий дух».

Самостійно підготувався й склав іспити до Каліфорнійського університету, однак згодом змушений був залишити навчання через брак коштів. Навесні 1897 року, піддавшись «золотій лихоманці», їде на Аляску, яка дала йому сотні сюжетів для безсмертних оповідань і романів. У 1899 році публікує перші «Північні оповідання».

Автор 200 оповідань, 20 романів, 3 п'єс. Найбільшу популярність письменникові принесли такі збірки, як «Син вовка» (Бостон, 1900), «Бог його батьків» (Чикаго, 1901), «Діти морозу» (Нью-Йорк, 1902), «Віра в людину» (Нью-Йорк, 1904), «Місячна долина» (Нью-Йорк, 1906), «Морський вовк» (1904). За його творами створено понад 50 фільмів.

Помер 27 листопада 1916 року в містечку Глен-Елен у Каліфорнії, де й похований.

Після експертизи й розголошу на меморіальну хатинку почали претендувати відразу дві країни: Канада, на території якої вона стояла, й Сполучені Штати Америки, громадянином яких Джек Лондон був. Рішення ухвалили компромісне: створити дві копії, використавши в кожній половину первісного матеріалу, з якого було зроблено оригінальну нічліжку. Відтак, одна з них стоїть в канадійському Довсоні, а друга - на батьківщині письменника в Окленді.

Рідко хто втримається, щоб не зазирнути всередину: дві табуретки, стіл, нари, хутряна шуба, на підлозі - кирка, лопата, сокира, плетені лижі для ходіння

по снігу, на стіні - сітка від комарів і пара капканів на звіра... Весь цей антураж не бутафорний - його привезено з Аляски, щоб відтворити дух клондайської золотої «лихоманки».

В Окленді немає іменного музею Джека Лондона, хоча, за великим рахунком, саме місто - це і є великий музей знаменитого письменника під відкритим небом. Непоказний, утаємничений, мовчазний. Тут більше двох десятків будівель так чи інакше пов'язаних з його іменем. На Телеграф-авеню, наприклад, у будинку під номером 1216 письменник мешкав у 1904-1905 роках. Десь тут, на цій же вулиці, томився у своїй самотності й

Пам'ятник золотошукачам. Скагвей (Аляска). 2008 р.

Руїни Дому вовка. Сонома (Каліфорнія), 2010 р.

Дім щасливих стін. Біля того самого сидла.

Останній прихисток

«крайньому індивідуалізму» головний герой його однойменного роману Мартін Іден, ось тут, на розі 14-ї й Бродвею, він зустрівся з Марією, яка підтримувала його у важку хвилину, а ось тут, на околиці Телеграф-авеню, росте дуб Джека Лондона - його посадили в 1917 році, на місці, де молодий Джек виступав на мітингу з антикапіталістичною промовою, і саме тут його вперше арештували...

Клондайська нічліжка – це також Джек Лондон, але не Дім вовка в Сономській долині, який став найповнішим його уособленням. «Сонома» в перекладі з мови індіанців означає «місяць». Джек Лондон, дізнавшись про це, відродив її первісне поетичне ім'я. Один з його знаменитих творів так і називається – «Місячна долина». Офіційно це заповідне місце називається «Штатний історичний парк Джека Лондона» (Jack London State Historic Park), але ті, кому це місце цікаве не просто як ще одна точка на туристичній мапі Каліфорнії, називають його Домом вовка.

...Мешкаючи в орендованій віллі на озері Меррит на околиці Окленда, Джек Лондон познайомився з поетом Джорджем Стерлінгом, і вони відразу ж стали близькими приятелями. У 1902 році Стерлінг допоміг Лондону знайти дім, поближче до себе, біля підніжжя сусідньої гори. А в 1905-му Джек придбав у Місячній долині, на північному схилі гори Сонома, ранчо площею тисяч акрів за 26 450 доларів. З самого початку він намагався зробити ранчо успішним комерційним проектом й усе приказував, що «пише лише з однією метою – додати ще трохи до тієї краси, яка йому належить». Постійну присутність землі довкола Джек називав «близькою версією раю».

...Джек Лондон одружився з Шарміан Кітредж у тому ж 1905 році. Познайомилися вони у видавництві «Макмілан», де Шарміан працювала секретаркою. Біографи називають її «задушевним другом, який завжди був на боці Джека Лондона». Джек шукав у Шарміан супутницю життя, і вона грала цю роль надзвичайно майстерно. Вони пробували народити дітей, Джек мріяв про спадкоємця-сина, але перша дитина померла при народженні, друга – під час вагітності.

Джек почав будувати цю триповерхову фортецю в 1911 році, з величезних брил і уламків скель, зібраних в околиці. Кабінет 20 на 6 метрів, такого ж розміру бібліотека, внутрішній басейн, вежі, каміни, безліч кімнат для гостей. Він будував просторий дім, бо був надзвичайно гостинним – будь-хто міг прийти і сказати: «Ей, Джек, ти пам'ятаєш мене?» «Ні, - відповідав він, - Але ти можеш залишатися в мене скільки завгодно».

У 1913 році дім вже було завершено й лише дооблаштовувався його інтер'єр, однак запрошення на вхідчини вже

було надруковано: гостям, крім цілющого повітря й приємного товариства, пропонували коні для верхової їзди або запряжені в карети, басейн, концерти... Але ніхто не приїхав. Коли серед ночі Джек, розбуджений пожежою, прибіг сюди, весь будинок вже було охоплено полум'ям.

... Стоїмо на руїнах, які були колись Будинком вовка. Фортецею Джека Лондона, за якою він хотів сховатися від світу, в якому розчарувався. «Хотів би залишитися попелом, а не пилом», - написав колись він, так, ніби сам запрограмував своє життя. Порожні коробки монолітних кімнат, мертві очниці вікон, холодні вежі камінів, безнадійно націлених у небо, залишки каналізаційних труб, непотрібний обрис колишнього басейну... Час поволи починає роз'їдати ці трагічні руїни.

... Експертна комісія винних так і не знайшла, назвавши пожежу не підпалом, а «жахливою випадковістю». Після пожежі Джек і Шарміан мешкали в невеличкому котеджі – він прекрасно зберігся й до сьогодні. Як і бетонна дамба, побудована Джеком Лондоном. Вона перегородила русло гірського потоку й утворила невелике водоймище. Тут він купався, ловив рибу, ці місця вимальовував у своїх творах. А ось цю секвою алею посаджено його руками.

Зберігся й той дім, на веранді якого 22 листопада 1916 року письменника знайшли мертвим. Поряд з ним стояло два порожні флакони з морфієм та антропіном і лежав блокнот з розрахунками смертельної дози. Офіційна версія – уремія, тобто самоотруєння організму через ниркову недостатність.

Причин померти в безмежно талановитій творчій людини завжди безліч, але й зробити це добровільно – чимало також. Достатньо оглянути руїни Будинку вовка.

Про причини смерті Джека Лондона сперечаються й досі сьогодні. Ірвін Стоу, який написав найкращу біографію Джека Лондона «Моряк у сідлі», не сумнівається, що письменник пішов із життя добровільно. Самогубство фігурує і в листах, і в творах Джека. Найближча паралель проходить у книзі «Маленька господиня великого дому», де головний герой, не маючи сил протистояти фізичним болям, покінчує життя самогубством, прийнявши велику дозу морфію.

У 1905 році в нього народжується ідея кругосвітньої подорожі. Майже два роки йде на спорудження яхти й підготовку до мандрівки. Джек працював без вихідних, вкладаючи в майбутню подорож все, що заробляв. 23 квітня 1907 року вдвох із дружиною на борту «Снарка» вони вирушили із Сан-Франциска в плавання Тихим океаном. Гаваї, Таїті, Соломонові острови... «Повернувшись до Сан-Франциска, ми будемо знати дещо з географії», - жартував Джек Лондон, не перестаючи

писати. На «Снарку» він завершив такі свої важливі романи, як «Залізна п'ята», «Мартін Іден», «Дорога». Остання подорож на Гаваї тривала 8 місяців, у нього відмовила нирка, але він продовжував писати, познайомився з «королевським спортом» серфінгом, відвідав колонію прокажених, подорожував верхи на конях, піднявся до вулкану Галеакала... Він хотів «святкувати життя».

Колись Джек, прогулюючись із Шарміан біля Будинку вовка, напівжартома сказав, що якщо помре, то хотів би, щоб його попел заховали на пагорбі, неподалік могили дітей Ловнів, з якими він дружив і в батьків яких колись відкупив цю землю. А згори, просив він, замість надгробка покласти камінь з Будинку вовка. Шарміан виконала його волю.

До його могили веде скромна доріжка, незатоптана тисячами ніг шанувальників.

Могила настільки аскетична, що при першому погляді викликає біль і співчуття. Клаптик гірської землі, огорожений старою високою дерев'яною нефарбованою огорожею, зарослою мохами й лишайниками. Посеред цього квадрата такий же старий, повитий мохами камінь. На огорожі – вузька планочка з написом: «Тут упокоївся прах Джека Лондона та його дружини Шарміан, яка заповіла поховати її поряд».

... Шарміан, поховавши чоловіка, пробувала прожити своє життя так, як хотів би це зробити Джек. На їхньому ранчо побудувала кам'яний дім, який мав бути продовженням Будинку вовка, своєрідним феніксом, відродженням із попелу, й назвала його Домом щасливих стін - Happy Wall House. У ньому тепер музей. Важко уявити, що це ті самі шкіряні валізи, обковані по кутах залізом, з якими Джек Лондон подорожував світом, що вовняний светр у сіро-білу смужку з шнурівкою на грудях зберігає солоний запах тих морів, якими вони з Шарміан подорожували на «Снарку», що сидло, до якого, попри всі музейні приписи, можна доторкнутися рукою, це те саме сидло, яке тримало колись того самого знаменитого «морняка в сідлі», який став кумиром цілих поколінь землян. Автентичні речі, які йому належали, фотографії, рукописи, ручки...

Джек Лондон прожив на землі лише 40 років. Надто мало, як для такої яскравої особистості... У своїх гавайських оповіданнях, які вийшли вже після його смерті, він дає відповідь і на це запитання. Джек Лондон вводить образ «свята життя». Короткого й блискавичного. Але – свята. Свята, яке стає і компенсацією, і спокутою за сірість довгих і безцільних років «благополучного животіння».

Катерина Кіндрась, Валентин Лабунський Скагвей (Аляска) - Гонолулу (Гаваї) – Окленд - Сонома (Каліфорнія) - Нью-Йорк

УКРАЇНІ ПОТРІБНА «НАША ВІРА»!

ПІДТРИМАЙМО ІСТОРИКО-ФІЛОСОФСЬКИЙ, КУЛЬТУРОЛОГІЧНИЙ ЧАСОПИС!

**ХРИСТИЯНСЬКА ГАЗЕТА, ЗАСНОВАНА ДИСИДЕНТОМ-ФІЛОСОФОМ,
ЯКОГО НАЗИВАЛИ СОВІСТЮ НАЦІЇ, ЄВГЕНОМ СВЕРСТЮКОМ
ТА ЙОГО ОДНОДУМЦЯМИ, СЬОГОДНІ ОПИНИЛАСЯ НА МЕЖІ ЗАКРИТТЯ**

*Поки маємо час, усім робимо добро... (Посл. св. Павла Гал. 6.10)
Пожертви на підтримку часопису можна надсилати через Western Union
на ім'я редактора Раїси Лиші чи директора Орини Сокульської
або сконтактувавшись з редакцією персонально*

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ:

Київ, вул. Межигірська, 21 (вид-во «Смолоскип»)

Для листів: Редакція газети «Наша віра», а/с 283, Головошта, м. Київ, 01001, Ukraine;

Тел.: (044) 425-68-06; моб. (067) 171-0587; **е-адреса:** nashavira@ukr.net;

веб-сайт: www.nashavira.ukrlife.org; **телефон у США:** (618) 641-9424

• ПРОПОЗИЦІЯ ПРАЦІ • ПРОПОЗИЦІЯ ПРАЦІ • ПРОПОЗИЦІЯ ПРАЦІ •

**Plumbers & experienced plumber helpers
needed in NYC area.
Please e-mail your resume to
cobaltmechanical@aol.com
or call 718-786-2515**

УКРАЇНСЬКИЙ ІМІГРАЦІЙНИЙ ЦЕНТР PALLADA

Заснований 1992

- Грінкарти (одруження, праця, об'єднання сімей, та ін.)
- Грінкарти через працевдавця (Labor Certification)
- Оформлення документів для Візового Центру (NVC)
- Оформлення документів для вигравших у лотереї DV
- Отримання дубліката вигравшу у лотереї DV
- Візи нареченого або нареченої (K1)
- Робочі візи строком до шости років (H1B)
- Відновлення картки реєстрації прибуття до США (I-94)
- Продовження терміну перебування та зміна віз
- Довіреності та заяви
- Апостиль
- Нотаріус
- Травел паспорти для володарів грінкарт
- Натуралізація
- Громадянство
- Переклади документів
- Запрошення для тимчасового візиту в США

*За інформацією відносно робочих годин
або для призначення Вашого візиту
просимо дзвонити за номером (212) 387-8683*

98 Second Avenue, #2-A, New York, NY 10003
Tel.: (212) 387-8683 • Fax: (917) 522-9587 • E-mail: pallada@comcast.net

АДВОКАТ СЕРГІЙ ГОШОВСЬКИЙ

- ◆ Купівля-продаж нерухомості, бізнесу
- ◆ Імміграційне право
- ◆ Заповіти, трасти

Hoshovsky Law Firm, 347 Fifth Avenue, Suite 1009, New York, NY 10016
(212) 532-8600 (212) 532-8601 Fax: (212) 208-4509

повідомляє своїх членів, що

Загальні Збори

відбудуться

**у суботу, 18 березня 2017 р.
о 7-ій годині вечора**

в залі Дому СУМА
301 Palisade Ave, Yonkers, New York 10703

Цього року закінчується каденція наступних трьох
членів Дирекції: Іван Олійрчик,
Стефан Капітула та Любомир Щур та
два члени Кредитної Комісії: Ярослав Гац та Ігор Шевчук

Пропозиції до Номінаційної Комісії слід пересилати на адресу:

SUMA (Yonkers) Federal Credit Union
125 Corporate Blvd., Yonkers, NY 10701

Після Загальних Зборів буде перекуска.

Про Вашу участь прошу повідомити
914-220-4900

"Нова газета" -
український громадсько-політичний тижневик.
Видається з жовтня 2008 року в Нью-Йорку
Видавець і головний редактор -
Валентин Лабунський
Власний кореспондент у США -
Катерина Кіндрас
Власний кореспондент в Україні - Василь Туглук
Дизайн - Ukrainian Media Group, Inc.

РЕКЛАМА Й ПЕРЕДПЛАТА ПРИЙМАЄТЬСЯ ЗА ТЕЛ.:
917-324-0359
Відповідальність за зміст рекламних матеріалів
та оголошень несуть рекламодавці.
Адреса редакції:
64-15 Dieterle Cres. Rego Park, NY 11374
Електронна адреса: vlabunsky2002@yahoo.com
Інтернет сторінка: WWW.NOVAGAZETA.INFO

"Nova gazeta" - the Ukrainian weekly
Established October 2008 in New York.
Publisher and editor-in-chief -
Valentyn Labunsky
Correspondent in USA -
Kateryna Kindras
Correspondent in Ukraine -
Vasyl Tuhluk
Design - Ukrainian Media Group, Inc.

The publisher may not have the same standpoints
with the author of a printed material.
Authors of printed materials are fully responsible
for the content of their commercial Ads
Editorial Office:
64-15 Dieterle Cres. Rego Park, NY 11374
Advertising Department: Tel.: 917-324-0359
E-mail: vlabunsky2002@yahoo.com
Website: WWW.NOVAGAZETA.INFO
Ціна договірної

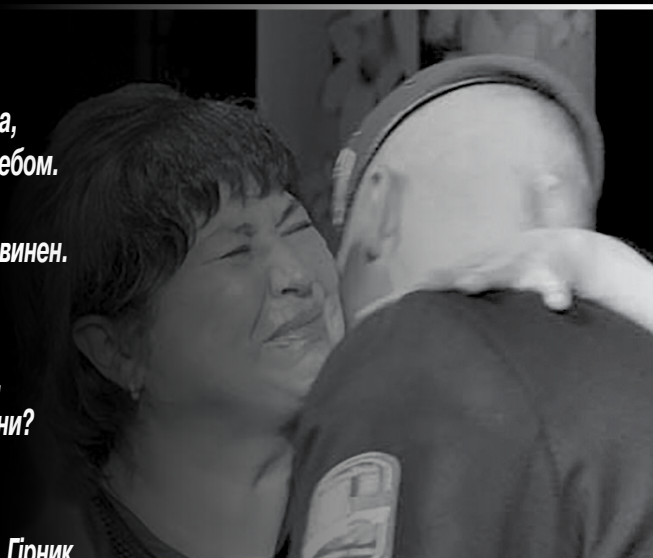
Дзеркало

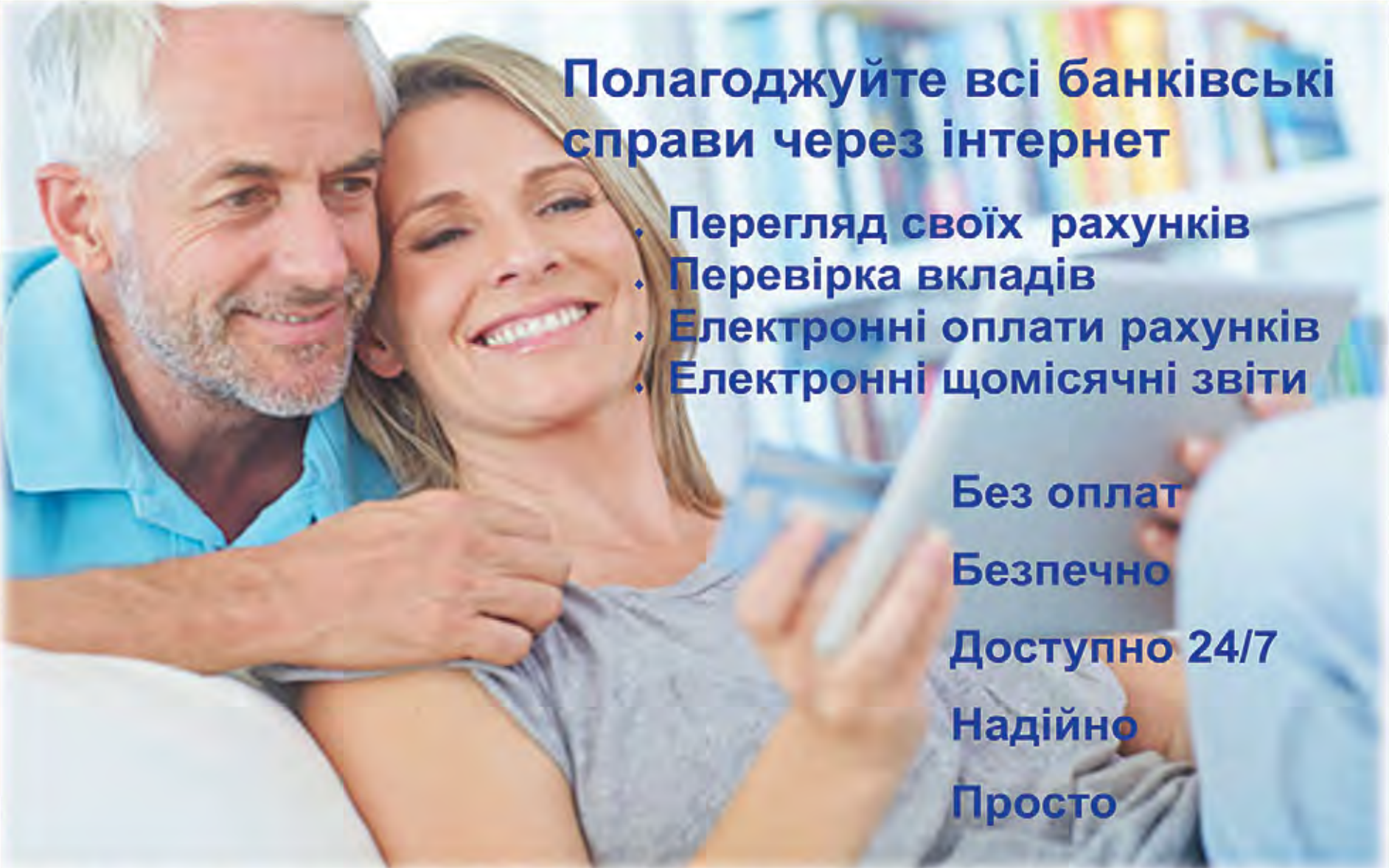
СОЛДАТОВІ

Там, де стомлені зорі гойдає трава вікова,
Де висока дорога твоя наодинці зі степом,
Знову тихо – самими вустами – шепочеш слова,
Знову довго – самими очима – прощаєшся з небом.
І так вільно тобі, і у вирій душа поверта,
Ні любові, ні кривди, ні туги – нікому нічого не винен.
І гортається книга Буття, і така висота,
Наче серце до серця сьогодні стоїть Україна.
Хто назвав тебе сином своїм і пішов назавжди,
Хто прикликав тебе і до ран прикладав свої рани?
Ти не відав, хто є, ти на всіх залишився один
І вода, і вогонь, і дорога, і щит коло брами...

Павло Гірник

Полагоджуйте всі банківські справи через інтернет

- Перегляд своїх рахунків
- Перевірка вкладів
- Електронні оплати рахунків
- Електронні щомісячні звіти

Без оплат

Безпечно

Доступно 24/7

Надійно

Просто

www.selfreliance.ny.org

САМОПОМІЧ НЬЮ ЙОРК

Федеральна Кредитова Кооператива

Завжди професійна, конфіденційна та ввічлива обслуга.

Головне б'юро: 108 Second Avenue New York, NY 10003 Phone: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251

Вигідно розташовані філії:

Kerhonkson:

6329 Route 209
Kerhonkson, NY 12446
Tel: 845.626.2938
Fax: 845.626.8636

Uniondale:

St. Vladimir Parish Center
226 Uniondale Avenue
Uniondale, NY 11553
Tel: 516.565.2393
Fax: 516.565.2097

Astoria:

32 01 31st Avenue
Astoria, NY 11106
Tel: 718.626.0506
Fax: 718.626.0458

Lindenhurst:

Holy Family Ukrainian
Catholic Church
225 North 4th Street
Lindenhurst, NY 11757
Tel: 631.867.5990
Fax: 631.867.5989

Your savings federally insured to at least \$250,000
and backed by the full faith and credit of the United States Government

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

